

Narody Czechosłowacji w głębokiej żałobie po zgonie Klementa Gottwalda

(P) PRAGA (PAP). Wieść o śmierci Prezydenta Republiki Czechosłowackiej i Przewodniczącego Komunistycznej Partii Czechosłowacji, Klementa Gottwalda, błyskawicznie obiegła cały kraj i wzbudziła bezgraniczny ból w sercach robotników, chłopów i inteligencji.

Natychmiast po podaniu w południe przez radio tragicznej wiadomości o zgonie Klementa Gottwalda, w miastach i wsiach zapanała żałoba. Na domach i gmachach publicznych opuszczono do połowy masztu flagi państwowe i czerwone sztandary z czarnymi szarfami. Na fasadach, w oknach domów i gmachów widnieją portrety Klementa Gottwalda okalone kiem.

W zakładach samochodowych „Praga” odbył się wiec żałobny robotników i pracowników. Uczestnicy wiecu wystosowali do Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Czechosłowacji depesze, która głosi m. in.: „Dziś, kiedy umarł towarzyszy Klement Gottwald, gdy całą klasę robotniczą dotknęło wielkie nieszczęście, ślubujemy, że będziemy krocząc wytrwale drogą nakreśloną przez naszego drogiego towarzysza Gottwalda. Ślubujemy oddać wszystkie swe siły dla jak najszybszego zbudowania socjalizmu w naszym kraju. Zespolimy się jeszcze bardziej wokół naszej partii komunistycznej, którą w zaciętych bojach zahartował towarzyszy Gottwald, zewrzymy szeregi wokół naszego Rządu. Ślubujemy, że wykonamy wszystkie zadania postawione przed nami przez Partię i Rząd, ślubujemy, że wykonamy na czas pierwszą gottwaldowską pięciolatkę!”

Przed gmachem KC Komunistycznej Partii Czechosłowacji stało długie szereg mężczyzn, kobiet i młodzieży. Sa to pierwsze delegacje mas pracujących, które przybyły, by wyrazić Komitetowi Centralnemu Komunistycznej Partii Czechosłowacji współczucie z powodu zgonu swego wielkiego wodza i zapewnić swą ukochaną partię, że masy pracujące Czechosłowacji, wierne nauce Klementa Gottwalda oddadzą wszystkie swe siły w walce o urzeczywistnienie Jego nakazów.

Przed gmachem KC Komunistycznej Partii Czechosłowacji stało długie szereg mężczyzn, kobiet i młodzieży. Sa to pierwsze delegacje mas pracujących, które przybyły, by wyrazić Komitetowi Centralnemu Komunistycznej Partii Czechosłowacji współczucie z powodu zgonu swego wielkiego wodza i zapewnić swą ukochaną partię, że masy pracujące Czechosłowacji, wierne nauce Klementa Gottwalda oddadzą wszystkie swe siły w walce o urzeczywistnienie Jego nakazów.

Pogrzeb towarzysza Gottwalda odbędzie się 19 bm.

(P) PRAGA (PAP). — Agencja CTK podaje następujący komunikat Komisji powołanej dla zorganizowania pogrzebu Prezydenta Republiki i Przewodniczącego Komunistycznej Partii Czechosłowacji, Klementa Gottwalda.

Trumna ze zwłokami Klementa Gottwalda wystawiona będzie w Sali Hiszpańskiej Zamku Praskiego. Sala Hiszpańska udostępniona będzie publiczności w poniedziałek, wtorek i środek.

W czwartek 19 marca 1953 r. o godzinie 13 przetrwana będzie na 5 minut praca we wszystkich zakładach i wszelka komunikacja w całej Republice Jednoczonej zostanie ostatecznie odwołana. W tym czasie w całym kraju odbędzie się wzniesienie sztandarów i lokomotyw.

Pogrzeb Prezydenta Republiki i Przewodniczącego Komunistycznej Partii Czechosłowacji, Klementa Gottwalda, odbędzie się w czwartek 19 marca 1953 r. o godzinie 13.

Pogrzeb Prezydenta Republiki i Przewodniczącego Komunistycznej Partii Czechosłowacji, Klementa Gottwalda, odbędzie się w czwartek 19 marca 1953 r. o godzinie 13.

Delegacja ZSRR na pogrzeb Klementa Gottwalda

(P) MOSKWA (PAP). Agencja TASS donosi: Rada Ministrów ZSRR i Komitet Centralny KPZR wyznaczyły dla udziału w pogrzebie Prezydenta Republiki Czechosłowackiej Klementa Gottwalda delegację rządową w składzie: pierwszy zastępca przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR marszałek Bułganin (szef delegacji), przewodniczący Miejskiej Rady Delegatów Ludu Pracującego Moskwy M. Jasnow, N. Plegow, ambasador ZSRR w Czechosłowacji A. Bogomolow i generał A. Kobulow.

Przewodniczący Rady Związku deputowany Michał Jasnow, który przewodniczył sesji i dokonał jej otwarcia, poświęcił swe pierwsze słowa świętej pamięci Józefa Wissarionowicza Stalina.

Przewodniczący Rady Związku deputowany Michał Jasnow, który przewodniczył sesji i dokonał jej otwarcia, poświęcił swe pierwsze słowa świętej pamięci Józefa Wissarionowicza Stalina.

Kondolencje społeczeństwa polskiego z powodu zgonu Klementa Gottwalda

Centralna Rada Związków Zawodowych
Praga

W imieniu klasy robotniczej i mas pracujących Polski Centralna Rada Związków Zawodowych przesyła Wam wyrazy głębokiego współczucia z powodu śmierci Klementa Gottwalda, wielkiego syna narodu czechosłowackiego, wernego uczenia i realizatora nauk i wskazań genialnego Stalina. W tych ciężkich chwilach, łącząc się z Wami w Waszym bólu i żalu, wyrażamy niezłomną pewność, że bratni naród czechosłowacki, ciesząc się przyjaźnią i poparciem narodu wielkiego obozu pokoju, któremu przewodzi nasz pożyteczny sojusznik Związek Radziecki, zewrze jeszcze bardziej swe szeregi i wzmocni swe wysiłki dla realizacji dzieła o które przez całe swe życie walczył Towarzyszy Klement Gottwald dla zbudowania socjalizmu i utrwalenia pokoju na świecie.

Do Prezydium Czechosłowackiej Akademii Nauk na ręce Prezesa Zdenka Nejedly

Uczni polscy łączą się z uczniami bratniej Republiki Czechosłowackiej w głębokim żalu po śmierci Towarzysza Prezydenta Klementa Gottwalda. W tych ciężkich chwilach łączymy się z Wami jeszcze trwalszymi więzami przyjaźni, łączymy się w wspólnej pracy nad budową socjalizmu, w twórczym rozwijaniu nauki służącej szczęściu człowieka, w walce o pokój.

PREZYDIUM POLSKIEJ AKADEMII NAUK
Prezes Jan Dembowski

Do Komitetu Centralnego Czechosłowackiego Związku Młodzieży

Drodzy Towarzysze! Przyjaźcie. Łączymy się z Wami w bólu i żałobie w wielkim nieszczęściu jakie spotkało Wasze narody. W imieniu młodzieży polskiej przesyłamy Wam wyrazy głębokiego współczucia.

CENTRALNA RADA ZWIAZKÓW ZAWODOWYCH W POLSCE
Przewodniczący Wiktor Kłosiewicz

Czechosłowacki Komitet Obróńców Pokoju

Polski Komitet Obróńców Pokoju przesyła Wam wyrazy głębokiego współczucia z powodu zgonu wielkiego przywódcy narodu Czechosłowacji, Prezydenta Klementa Gottwalda.

Towarzyszy Klement Gottwald, werny uczeń nieśmiertelnego Stalina, wybitny działacz międzynarodowego ruchu robotniczego, przewodził przez długie lata ludowi pracującemu Czechosłowacji w jego walce o wyzolenie narodowe i społeczne.

Towarzyszy Klement Gottwaldowi, zahartowanemu pod Jego przewodnictwem Partii Komunistycznej zawdzięcza młodzież Waszego kraju swą szczęśliwą młodzież.

W tych bolesnych dla narodów Czechosłowacji dniach zapewniamy Was, że jeszcze bardziej wzmocniły się nasze przyjaźni, Zjednoczeni w pożytecznym obozie socjalizmu i pokoju, z naszymy oswobodzicielami i wielkim przyjacielem — krajem zwycięskiego socjalizmu Związkiem Radzieckim na czele, walczyć będziemy we wspólnych zrywach szeregowych o urzeczywistnienie wielkiej idei Lenina-Stalina.

ZARZĄD GŁÓWNY ZWIAZKU MŁODZIEŻY POLSKIEJ

Towarzystwo Przyjaźni Czechosłowacko-Radzieckiej

Wstrząśnięci wiadomością o nieszczęściu, jakie dotknęło bratni naród czechosłowacki, o nieszczęściu, jakie dotknęło bratni naród ukochanego Wodza i Nauczyciela, Prezydenta Republiki Czechosłowackiej Klementa Gottwalda, łączymy się z Wami w głębokim bólu i żałobie.

Narody nasze, związane na wielki trwały więziami soju-

szu i przyjaźni, zespolone wokół swych partii, w oparciu o pomoc i przykład Związku Radzieckiego, nadal krocząc będą zwycięsko po drodze budownictwa socjalistycznego, umacniając siłę i obronność swych krajów, zacieśniając przyjaźń z bohaterami narodem radzieckim.

W tych ciężkich chwilach jeszcze silniej zwracamy nasze szeregi w niezwykłym obozie pokoju, demokracji socjalizmu, któremu przewodzi Wielki Związek Radziecki.

TOWARZYSTWO PRZYJAŹNI POLSKO-RADZIECKIEJ

Do Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Czechosłowacji

Przejęci głębokim bólem z powodu zgonu Przewodniczącego Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Czechosłowacji, Prezydenta Republiki Czechosłowackiej, Klementa Gottwalda w imieniu chłopów polskich, zorganizowanych w Zjednoczonym Stronnictwie Ludowym, przesyłamy Wam, drodzy przyjaciele, wyrazy najserdeczniejszego współczucia.

Pamięć o szlachetnym, nieugiętym bojowniku o prawa ludu, ukochanym wodzu bratniego narodu czechosłowackiego, serdecznym przyjacielu narodu polskiego towarzyszyć nam będzie w dalszej walce u nam będącej o całkowite zwycięstwo twoi ideał, którym poświęcił swe ołtarze życie nieodżałowany Prezydent Klement Gottwald.

NACZELNY KOMITET WYKONAWCZY ZJEDNOCZONEGO STRONNICTWA LUDOWEGO

Do Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Czechosłowacji

Zgon Klementa Gottwalda, Wielkiego Przywódcy narodów Czechosłowacji wstrząsnął nami głęboko. Klement Gottwald prowadził naród Czechosłowacji w zwycięskiej walce o pokój i socjalizm, utwierdził nierozwralną przyjaźń narodów Czechosłowacji z narodami Związku Radzieckiego, krajów demokracji ludowej, z narodem polskim.

Łącząc się z Wami w głębokim bólu — wyrażamy w imieniu członków naszego Stronnictwa uczucia głębokiej przyjaźni wobec bratniego narodu czechosłowackiego.

CENTRALNY KOMITET STRONNICTWA DEMOKRATYCZNEGO

Przejęci głębokim bólem z powodu zgonu Przewodniczącego Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Czechosłowacji, Prezydenta Republiki Czechosłowackiej, Klementa Gottwalda w imieniu chłopów polskich, zorganizowanych w Zjednoczonym Stronnictwie Ludowym, przesyłamy Wam, drodzy przyjaciele, wyrazy najserdeczniejszego współczucia.

Pamięć o szlachetnym, nieugiętym bojowniku o prawa ludu, ukochanym wodzu bratniego narodu czechosłowackiego, serdecznym przyjacielu narodu polskiego towarzyszyć nam będzie w dalszej walce u nam będącej o całkowite zwycięstwo twoi ideał, którym poświęcił swe ołtarze życie nieodżałowany Prezydent Klement Gottwald.

NACZELNY KOMITET WYKONAWCZY ZJEDNOCZONEGO STRONNICTWA LUDOWEGO

Do Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Czechosłowacji

Zgon Klementa Gottwalda, Wielkiego Przywódcy narodów Czechosłowacji wstrząsnął nami głęboko. Klement Gottwald prowadził naród Czechosłowacji w zwycięskiej walce o pokój i socjalizm, utwierdził nierozwralną przyjaźń narodów Czechosłowacji z narodami Związku Radzieckiego, krajów demokracji ludowej, z narodem polskim.

Łącząc się z Wami w głębokim bólu — wyrażamy w imieniu członków naszego Stronnictwa uczucia głębokiej przyjaźni wobec bratniego narodu czechosłowackiego.

CENTRALNY KOMITET STRONNICTWA DEMOKRATYCZNEGO

Przedstawiciele społeczeństwa polskiego składają wyrazy współczucia w ambasadzie CSR

(P) W dniu 15 marca br. w godzinach rannych do Ambasady CSR w Warszawie przybyli liczni przedstawiciele społeczeństwa polskiego, którzy składali na ręce Charge d'Affaires a. i. Republiki Czechosłowackiej dr. Jana Jersaka wyrazy głębokiego współczucia z powodu zgonu Klementa Gottwalda, Prezydenta Republiki Czechosłowackiej, Przewodniczącego Komitetu Centralnego

Komunistycznej Partii Czechosłowacji. Kondolencje złożyli ministrowie Rządu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, przedstawiciele władz naczelnych — Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego, Stronnictwa Demokratycznego i Centralnej Rady Związków Zawodowych, przedstawiciele Komitetu Warszawskiego i Komitetu Wojewódzkiego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej,

delegacja Polskiego Komitetu Obróńców Pokoju, Zarządu Głównego Związku Młodzieży Polskiej, Zarządu Głównego Ligi Kobiet, Zarządu Głównego Związku Samopomocy Chłopskiej, przedstawiciele Prezydium Stołecznej Rady Narodowej oraz delegacje władz naczelnych i władz stołecznych szeregu organizacji i stowarzyszeń twórczych. (PAP).

IV Sesja Rady Najwyższej ZSRR

Rząd Radziecki będzie niezmiennie prowadził politykę zachowania i utrwalania pokoju, politykę współpracy między narodami

Rada Najwyższa ZSRR uczciła pamięć Wodza narodów Józefa Stalina i prezydenta Czechosłowacji Klementa Gottwalda. Zatwierdzenie składu Rządu ZSRR z tow. Malenkowem na czele

MOSKWA (PAP). Agencja TASS podaje: W dniu 15 marca odbyła się w Moskwie w Wielkim Pałacu Kremleskim IV sesja Rady Najwyższej Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich. Na posiedzeniu obecni byli deputowani do Rady Związku i Rady Narodowości Rady Najwyższej ZSRR oraz liczni goście. W łóżach zajęli miejsca członkowie korpusu dyplomatycznego oraz przedstawiciele prasy radzieckiej i zagranicznej.

W łóżach prezydialnych zasiadli członkowie Prezydium Rady Najwyższej ZSRR i ministrowie. Zebrani serdecznie powitali pojawienie się w Prezydium G. M. Malenkowa, Ł. P. Berii, W. M. Molotowa, K. J. Woroszyłowa, N. S. Chruszczowa, N. A. Bulganina, Ł. M. Kaganowicza, A. I. Mikojana, M. Z. Saburowa, M. G. Piervuchina, N. M. Szwernika, P. K. Ponomarenki, L. G. Mielnikowa, M. D. Bagirowa, M. A. Susłowa, S. D. Ignatiewa, N. N. Szatalina, M. F. Szkitariowa oraz przewodniczących Rady Związku i Rady Narodowości i ich zastępców.

Wniosek deputowanego Chruszczowa uchwalony został jednomyślnie. Obecni powstają z miejsc i witają K. J. Woroszyłowa.

Sesja przechodzi do rozpatrzenia sprawy powołania Przewodniczącego Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich.

Przemawia deputowany Ł. P. Beria, powitany uczynnymi długimi niemiłkami okłaskami. Na polecenie Prezydium Rady Najwyższej ZSRR, Rady Ministrów i Komitetu Centralnego KPZR proponuje on powołanie na Przewodniczącego Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich Georgija Maksymilianowicza Malenkowa. Wszyscy wstają, na sali długo nie milkną gorące okłaski.

— Nasza partia, robotnicy, kolchoźnicy, inteligencja, wszystkie narody Związku Radzieckiego — mówi Beria — dobrze znają i głęboko szanują G. M. Malenkowa jako utalentowanego uczenia Lenina, wernego współbojownika Stalina.

„Przed Rządem Związku Radzieckiego stoją wielkie i odpowiedzialne zadania, zarówno w dziedzinie kierowania polityką zagraniczną kraju w warunkach skomplikowanej sytuacji międzynarodowej, jak i w dziedzinie kierowania gigantyczną bohaterką walką narodów Związku Radzieckiego o zbudowanie społeczeństwa komunistycznego w naszym kraju.

Wszyscy powstają z miejsc. Rada Najwyższa uchwala tekst pisma kondolencyjnego Rady Najwyższej ZSRR do Zgromadzenia Narodowe Republiki Czechosłowackiej w związku ze zgonem Prezydenta Klementa Gottwalda.

Przewodniczący proponuje następujący porządek dzienny sesji:

- 1) Wybór Przewodniczącego Prezydium Rady Najwyższej Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich.
- 2) Powołanie Przewodniczącego Rady Ministrów Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich.
- 3) Skład Rady Ministrów ZSRR i reorganizacja ministerstw Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich.
- 4) Wybór Sekretarza Prezydium Rady Najwyższej ZSRR.
- 5) Wprowadzenie zmian i uzupełnień do artykułów 70, 71 i 78 Konstytucji ZSRR.

W sprawie pierwszego punktu porządku dziennego głos otrzymuje deputowany N. S. Chruszczow, powitany serdecznie przez zebranych. Z ramienia wspólnego posiedzenia plenum Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, Rady Ministrów ZSRR i Prezydium Rady Najwyższej ZSRR, jak również w imieniu deputowanych Moskwy, Leningradu i Ukrainy zgłasza on wniosek o zwolnienie N. M. Szwernika od obowiązków Przewodniczącego Prezydium Rady Najwyższej ZSRR ze względu na to, że wysunięto jego kandydaturę na stanowisko Przewodniczącego Wszechzwiązkowego Centralnej Rady Związków Zawodowych, i o wybór N. M. Szwernika na członka

poniósł Kraj Rad, przypleszyliśmy jedynie wprowadzenie w życie dojrzałych do realizacji zarządzeń organizacyjnych, zmierzających do dalszego polepszenia kierownictwa działalnością państwową i gospodarczą. Mamy nadzieję — mówi dalej G. M. Malenkow — przeprowadzić pomyślnie reorganizację, zmierzającą do połączenia ministerstw i wykorzystania wszystkich jej dobrych stron, rozporządzamy bowiem kadrami, które znacznie wyrosły, uzyskały bogate doświadczenie i mogą objąć kierownictwo połączonych ministerstw.

G. M. Malenkow przedkłada Radzie Najwyższej następującą propozycję: Połączyć Ministerstwo Bezpieczeństwa Państwowego i Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w jedno ministerstwo — Ministerstwo Spraw Wewnętrznych ZSRR.

Połączyć Ministerstwo Spraw Wojskowych i Ministerstwo Marynarki Wojennej w jedno ministerstwo — Ministerstwo Obrony ZSRR.

Połączyć Ministerstwo Handlu Zagranicznego i Ministerstwo Handlu w jedno ministerstwo — Ministerstwo Handlu Wewnętrznego i Zagranicznego ZSRR.

Połączyć Ministerstwo Rolnictwa, Ministerstwo Uprawy Bawełny, Ministerstwo Skowhozów, Ministerstwo Suku i Ministerstwo Leśnictwa w jedno ministerstwo — Ministerstwo Rolnictwa i Skupu ZSRR.

Połączyć Ministerstwo Szkolnictwa Wyższego, Ministerstwo Kinematografii, Komitet do Spraw Sztuki, Komitet Informacji Radiowej i Poligrafiki oraz Ministerstwo Rezerwy Pracy w jedno ministerstwo — Ministerstwo Kultury ZSRR.

Połączyć Ministerstwo Przemysłu Lekkiego, Ministerstwo Przemysłu Spożywczego, Ministerstwo Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego oraz Ministerstwo Przemysłu Rybnego w jedno ministerstwo — Ministerstwo Przemysłu Lekkiego i Spożywczego ZSRR.

Połączyć Ministerstwo Hutnictwa Żelaza i Ministerstwo Hutnictwa Metali Nieżelaznych w jedno ministerstwo — Ministerstwo Przemysłu Hutniczego ZSRR.

Połączyć Ministerstwo Przemysłu Samochodowego i Traktorowego, Ministerstwo Budowy Maszyn i Narzędzi, Ministerstwo Budowy Maszyn Rolniczych i Ministerstwo Budowy Obrabiarek w jedno ministerstwo — Ministerstwo Budowy Maszyn ZSRR.

Połączyć Ministerstwo Budowy Maszyn Transportowych i Ciężkich oraz Ministerstwo Budowy Maszyn Budowlanych i Drogowych w jedno ministerstwo — Ministerstwo Budowy Maszyn Transportowych i Ciężkich ZSRR.

Połączyć Ministerstwo Elektrowni, Ministerstwo Przemysłu Elektrotechnicznego i Ministerstwo Przemysłu Środków Łączności w jedno ministerstwo — Ministerstwo Elektrowni i Przemysłu Elektrotechnicznego ZSRR.

Połączyć Ministerstwo Ubrojenia i Ministerstwo Przemysłu Lotniczego w jedno ministerstwo — Ministerstwo Przemysłu Obronnego ZSRR.

Połączyć Ministerstwo Przemysłu Leśnego oraz Ministerstwo Przemysłu Papierniczego i Drzewnego w jedno ministerstwo — Ministerstwo Przemysłu Leśnego i Papierniczego ZSRR.

Połączyć Ministerstwo Budownictwa Przedsiębiorstw Przemysłu Ciężkiego i Mini-

sterstwo Budownictwa Przedsiębiorstw Budowy Maszyn w jedno ministerstwo — Ministerstwo Budownictwa ZSRR.

Znieść Ministerstwo Floty Morskiej, Ministerstwo Floty Rzecznej i Centralny Urząd Północnego Szlaku Morskiego w jedno ministerstwo — Ministerstwo Floty Morskiej i Rzecznej ZSRR.

Znieść Ministerstwo Geologii, przekazując jego funkcje odpowiednim agendum Ministerstwa Przemysłu Hutniczego, Ministerstwa Przemysłu Węglowego, Ministerstwa Przemysłu Naftowego i innych ministerstw, do których kompetencji należy przemysł wydobywczy.

Znieść Ministerstwo Transportu Samochodowego, przekazując jego funkcje Ministerstwu Kmuunikacji.

Połączyć Państwowy Komitet Rady Ministrów ZSRR do Spraw Materialnego i Technicznego Zaopatrzenia Gospodarki Narodowej — GOSSNAB oraz Państwowy Komitet Rady Ministrów do Spraw Zaopatrzenia w Artykuły Żywnościowe i Towary Przemysłowe — GOSPRODSNAB z Państwowym Komitetem Planowania ZSRR.

G. M. Malenkow proponuje następujący skład Rządu: pierwszy zastępca Przewodniczącego Rady Ministrów i Minister Spraw Wewnętrznych Ł. P. Beria; pierwszy zastępca Przewodniczącego Rady Ministrów i Minister Spraw Zagranicznych W. M. Molotow; pierwszy zastępca Przewodniczącego Rady Ministrów i Minister Obrony ZSRR — Marszałek Związku Radzieckiego N. A. Bulganin; pierwszy zastępca Przewodniczącego Rady Ministrów G. M. Malenkow; pierwszy zastępca Przewodniczącego Rady Ministrów i Minister Przemysłu Leśnego i Skupu A. I. Kozłow; Minister Kultury P. K. Ponomarenko; Minister Przemysłu Lekkiego i Spożywczego A. N. Kosygin; Minister Przemysłu Węglowego A. F. Zasiadko; Minister Przemysłu Naftowego N. K. Bajbakow; Minister Przemysłu Hutniczego I. F. Tewosjan; Minister Przemysłu Chemicznego S. M. Tichomirow; Minister Przemysłu Budowy Maszyn M. Z. Saburow; Minister Przemysłu Budowy Maszyn Transportowych i Ciężkich W. A. Malyszew; Minister Elektrowni i Przemysłu Elektrotechnicznego M. G. Piervuchin; Minister Przemysłu Obronczego D. F. Ustinow; Minister Przemysłu Materialnego Budowlanych P. A. Judin; Minister Przemysłu Leśnego i Papierniczego G. M. Orłow; Minister Budownictwa N. A. Dygaj; Minister Komunikacji B. P. Bieszczew; Minister Łączności N. D. Psurcow; Minister Floty Morskiej i Rzecznej Z. A. Szaszkow; Minister Finansów A. G. Zwieriew; Minister Ochrony Zdrowia A. F. Tretiakow; Minister Sprawiedliwości K. P. Gorszenin; Minister Kontroli Państwowej W. N. Mierkułow; Przewodniczący Państwowego Komitetu Planowania Rady Ministrów ZSRR G. P. Kosiaczenko; Przewodniczący Państwowego Komitetu Rady Ministrów do Spraw Budownictwa K. M. Sokolow.

Przedstawiając proponowany skład Rządu do zatwierdzenia Radzie Najwyższej ZSRR, G. M. Malenkow oświadcza, że Rząd w całej swej działalności będzie ściśle realizował ustaloną przez Partię politykę w sprawach zagranicznych i wewnętrznych.

To stanowisko Rządu Radzieckiego znalazło wyraz w przemówieniach na wiecu żałobnym dnia 9 marca.

Wśród uczynnych okłasków G. M. Malenkow stwierdza, że prawem dla Rządu Radzieckiego jest obowiązek niesłabnącej troski o dobro narodu, o maksymalne zaspokojenie jego potrzeb materialnych i kulturalnych, o dalszy rozwój Ojczyzny socjalistycznej.

Co się tyczy polityki zagranicznej G. M. Malenkow podkreśla, że z oświadczeń przywódców Partii i Rządu wynika co następuje:

Rząd Radziecki będzie niezmiennie prowadził wypracowaną politykę zachowania i utrwalania pokoju, zapewnienia obrony i bezpieczeństwa Związku Radzieckiego, politykę współpracy ze wszystkimi krajami i rozwijania z nimi stosunków gospodarczych na zasadzie pozostawiania wzajemnych interesów, będzie nadal realizował ściśle współpracę polityczną i ekonomiczną, zachęcał i wspierał przyjaźń i solidarność z wielkim narodem chińskim ze wszystkimi narodami krajów demokracji ludowej. Słowa te przyjęte zostają okłaskami.

Radziecka polityka pokoju — mówi dalej G. M. Malenkow — opiera się na pozostawianiu praw narodów innych krajów, zarówno wielkich jak i małych, i na przestrzeganiu ustanowionych norm międzynarodowych. Radziecka polityka zagraniczna opiera się na skrupulatnym i niezachwianym przestrzeganiu wszystkich układow zawartych przez Związek Radziecki z innymi państwami.

G. M. Malenkow mówi, że w chwili obecnej nie ma takiej spornej lub nie rozwiązanej kwestii, której nie można byłoby rozwiązać w drodze pokojowej na podstawie wzajemnego porozumienia krajów zainteresowanych. Dotyczy to stosunków Związku Radzieckiego ze wszystkimi państwami, nie wyłączając Stanów Zjednoczonych.

Państwa zainteresowane w utrzymaniu pokoju mogą zarówno obecnie, jak i w przyszłości być pewne trwałości i pokojowej polityki Związku Radzieckiego — oświadcza G. M. Malenkow (okłaski).

W zakończeniu swego przemówienia G. M. Malenkow zapewnia, że Rząd Radziecki poświęci wszystkie swe siły walce o zbudowanie społeczeństwa komunistycznego w Kraju Rad, o wolne i szczęśliwe życie narodu radzieckiego. Pójdziemy naprzód, drogą budowy komunizmu, w ścisłej jedności partii, rządu i narodu radzieckiego, złączeni w zgodną braterską rodzinę wszystkich narodów Związku Radzieckiego (na sali rozlegają się długotrwałe okłaski).

Wnioski Przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR G. M. Malenkowa uchwalone zostały jednomyślnie. Sesja zatwierdza ustawę o reorganizacji ministerstw Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich. Uchwalony zostaje też jednomyślnie wniosek G. M. Malenkowa w sprawie składu Rady Ministrów ZSRR. Następną sesją wybiera N. M. Piegową na sekretarza Prezydium Rady Najwyższej ZSRR. Zatwierdzone zostają zmiany i uzupełnienia Konstytucji ZSRR, wynikające z ustawy o reorganizacji ministerstw. W końcu sesja postanawia zwolnić W. W. Kuzniecowa od obowiązków członka Prezydium Rady Najwyższej ZSRR w związku z mianowaniem go zastępcą Ministra Spraw Zagranicznych. A. A. Andrejew wybrany zostaje na członka Prezydium Rady Najwyższej. Na tym przewodniczący deputowany Michał Jasnow ogłasza zamknięcie IV sesji Rady Najwyższej ZSRR. Deputowani stojąc, witają długotrwałymi okłaskami nowo wybrany Rząd ZSRR.

Polskie masy pracujące w hołdzie Wielkiemu Stalinowi

DROGA WSKAZANA PRZEZ TOWARZYSZA GOTTWALDA

(Korespondencja własna „Trybuny Ludu“ z Pragi)

(a) Z terenu całego kraju napływają codziennie do KC PZPR i jej Przewodniczącego, Prezesa Rady Ministrów — Bolesława Bieruta oraz do Ambasady ZSRR w Polsce tysiące pism i depech od robotników, inteligencji pracującej i ludności pracującej wsi. Składają one wprost, pełnych bólu i miłości słówch hołd pamięci Wielkiego Stalina, ludzie pracy postanawiają jeszcze bardziej zespolić się wokół KC Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej i jej Przewodniczącego Bolesława Bieruta, zwiększyć swe wysiłki w pracy dla dobra Ojczyzny.

Zobowiązania kolejarzy

WARSZAWA (obsł. wł.). — Wieść o zgonie towarzysza Stalina wzbudziła głęboki ból w sercach kolejarzy polskich. W tych pełnych smutku dniach na przeszło 2 tysiącach masówek wyrażali oni słowa oddania idei genialnego Wodza mas pracujących — Józefa Stalina. W tych dniach kolejarzy swoimi zobowiązaniami produkcyjnymi umacniają Front Narodowy w walce o pokój i plan 6-letni.

W 1282 jednostkach służbowych podjęto zobowiązania idące w kierunku podniesienia regularności biegu pociągów, oszczędności węgla i innych materiałów oraz bezawaryjny pracy.

W DOKP Warszawa zalogowała elektrowozami Grochów

zobowiązała się skrócić postój wagonów do naprawy okresowo o 3 dni.

W DOKP Lublin zalogowała stacji Lublin zobowiązała się podnieść regularność biegu pociągów osobowych do 100 procent, towarowych do 95 procent. Zalogowała parowozowni — wykonać ponad plan w miesiącu marcu 3 naprawy rewizyjne parowozów.

Drużyny parowozowe w Nowym Saczu, Sucheju, Jasle, Zagórzu zobowiązały się zmniejszyć zużycie węgla o 8 procent w stosunku do miesiąca lutego.

W parowozowni Stargard tow. Swiderski i Juczowski zobowiązali się przeprowadzić ponad plan jedną naprawę podwozia parowozu.

(H. A.)

Białystok (kor. wł.)

Klasa robotnicza Białostoczczyzny czcąc pamięć Wielkiego Wodza mas pracujących — Józefa Stalina podejmuje liczne zobowiązania produkcyjne.

M. in. zobowiązania podjęła zalogowała Zakładów Naprawczych Taboru Kolejowego w Łapach. Robotnicy oddziału wagonów osobowych zobowiązali się wykonać miesięczny plan napraw w 103 procentach. Zalogowała oddziału mechanicznego zwiększy wydatki na pracę do 128 procent. Robotnicy z oddziału wykonania plan odlewów żelaza w 102 procentach, a brązu w 110 procentach.

Dział techniczno-obsługowy zaoszczędził przy naprawach

1635 pracogodzin. Zalogowała zwiększy wydajność pracy o 20 proc.

Hutnicy Stalowej Woli dadzą ponadplanowe tony stali

RZESZÓW (kor. wł.). 79 młodych produkujących hutników Stalowej Woli stanęło w szeregu partii, by walczyć pod sztandarem PZPR o sprawę Lenina-Stalina.

Równocześnie z wielu wydziałów do Komitetu Zakładowego Partii napływają zobowiązania podejmowane przez poszczególne zalogi. W ciągu bieżącego miesiąca huta da ponad plan 574,5 tony stali martenowskiej. Wytopiacze pieców martenowskich przeprowadzą 35 przyspieszonych wytopów zaś wytopiacze pieców elektrycznych — 48 przyspieszonych wytopów. Brygada tokarzy na wszystkich trzech zmianach wprowadzi metodę Zandarowej. Odpowiadając czynem na żądaną odezwę Komitetu Centralnego naszej Partii i naszego Rządu, hutnicy Stalowej Woli dadzą dodatkową produkcję wartości 668.220 złotych.

(C. B.)

Szybciej przeprowadzą siewy

(f) Coraz szersze masy pracujących chłopów, członków spółdzielni produkcyjnych, ro-

botników PGR-ów i POM-ów podejmują zobowiązania dla uczczenia pamięci Wielkiego Stalina. Zobowiązania te są dowodem na nieśmiertelną ideę Stalina, są dowodem troski mas pracujących wsi o wzmocnienie siły naszej ludowej Ojczyzny.

„Z imieniem Stalina zwyciężaliśmy, organizując przy pomocy Partii i władzy ludowej naszą spółdzielnię. Z imieniem Stalina będziemy dalej zwyciężać, pisząc w apelu do członków okolicznych spółdzielni, spółdzielcy z Siedziszewa, w pow. Sławno, woj. koszalińskiego. Składając hołd pamięci Józefa Stalina, postanawiamy przedterminowo zakończyć siewy wiosenne i zebrać plony przeciętnie o 1,5 kwintala z ha większe niż w roku ub.”

Podobne zobowiązania dla uczczenia pamięci Wielkiego Stalina podjęli robotnicy polowicy PGR Wyszogóra, w pow. łobeskim, woj. szczecińskiego. Mieszkańcy gromady Nosibady w woj. koszalińskim dla uczczenia pamięci Józefa Stalina postanowili m. in. rozpocząć siewy wiosenne już w dniu 15 marca i zakończyć je do 5 kwietnia, tzn. wcześniej niż pierwotnie planowano.

Indywidualni chłopcy z gromady Przemocze w pow. Nowogard postanowili dołożyć wszelkich starań, by podnieść wydajność z ha. W tym celu zobowiązali się oni przeprowadzić sie-

wy w ciągu 7 dni, wykonać jak najwcześniejsze prace polowe na obszarze 130 ha. przyorać obronik na 105 ha. Chłopi z Przemocza zobowiązali się również do zorganizowania pomocy sąsiedzkiej, z której skorzysta 8 wdów.

W wielu gromadach woj. szczecińskiego chłopcy postanowili zainicjować wspólne produkcje, by uczcić pamięć Stalina realizacją jego nieśmiertelnych wskazań. W ostatnich dniach powstały nowe spółdzielnie produkcyjne, m. in. w gromadach: Wierzbiczna w pow. myśliborskim, Mielęcinek w pow. przyziemskim i Debostów w pow. szczecińskim. (PAP)

BYDGOSZCZ (obsł. wł.)

Ażby godnie uczcić pamięć Józefa Stalina, społeczeństwo Bydgoszczy i chłopcy indywidualni zobowiązują się przyspieszyć siewy wiosenne.

Członkowie spółdzielni produkcyjnej w Serocku, w pow. świeżym postanowili skrócić okres siewów o 4 dni. Okres siewów wiosennych skrócą również chłopcy pracujący w Zalesiu pow. szubińskiego oraz czarna zalogi PGR Konierowo w pow. sępoleńskim.

ZAP-owska brygada traktorystów w zespole PGR Kobylanki w pow. nowogardzkim postanowiła wzmocnić traktory, aby wyeliminować awarie i postój maszyn podczas prac polnych. (gp.)

Postępowa ludzkość cześci pamięć swego Wodza

(f) PEKIN (PAP). W odpowiedzi na apel przewodniczącego Mao Tse-tunga masy pracujące Chińskiej Republiki Ludowej, żegnając najbliższego przyjaciela narodu chińskiego Towarzysza Stalina, osiągnęły nowe sukcesy produkcyjne.

Jak donosi dziennik „Gunzon-żibao”, robotnicy kombinatu metalurgicznego w Tajuanie na wiecu poświęconym pamięci Towarzysza Stalina postanowili zwiększyć w marcu produkcję stali o 200 ton.

Agencja Nowych Chin donosi, że robotnicy i pracownicy elektrowni w Kantonie zobowiązali się wykonać przed terminem plan produkcyjny 1953 roku.

PEKIN (PAP). Agencja Nowych Chin donosi z Tokio, że w dniu 9 marca br. w gmachu kierownictwa Japońskiej Partii

Komunistycznej odbyła się akademie żałobna, na której uczczono pamięć Towarzysza J. W. Stalina. Na wiecu obecni byli przywódcy i członkowie Japońskiej Partii Komunistycznej, przedstawiciele związków zawodowych i organizacji demokratycznych. Obecni byli także wybitny japoński bojownik o pokój, Ikuo Ojama.

BERLIN (PAP). Jak donosi agencja ADN, kierownictwo Komunistycznej Partii Niemiec (KPD) ogłosiło odezwę do członków partii.

Odezwą stwierdza, że liczni członkowie partii zobowiązują się, że po zgonie Towarzysza Stalina będą prowadzić z jeszcze większą energią walkę o wcielenie w życie nakazów Wielkiego Wodza międzynarodowego ruchu robotniczego.

Kierownictwo KPD podkreśla w swej odezwie, że przed wszystkimi członkami partii stoją następujące doniosłe zadania: wyświadczenie pomocy w walce o przywrócenie jednolitej Niemiec; bardziej gruntowne studiowanie dzieł J. W. Stalina, w szczególności „Krótkiego kursu historii WKP(b)”, „Ekonomicznych problemów socjalizmu w ZSRR” oraz przemówienia, wygłoszonego przez J. W. Stalina na XIX Zjeździe KPZR; mobilizowanie całej ludności Niemiec zachodnich do walki przeciwko wojennej polityce Adenauera.

LONDYN (PAP). Londyński Komitet Komunistycznej Partii Wielkiej Brytanii zorganizował wiec dla uczczenia pamięci J. W. Stalina.

Kierownictwo Komunistycznej Partii Wielkiej Brytanii William Gallacher wygłosił przemówienie, w którym omówił życie i działalność Wielkiego Stalina.

„Uczestnicy wiecu uczcili minutą ciszy pamięć Józefa Stalina. Członek Londyńskiego Komitetu Komunistycznej Partii Wielkiej Brytanii Joseph Bent podkreślił w swym przemówieniu, że dzieła Stalina na temat kwestii narodowej i zagadnień kolonialnych zawierają niezwykle cenne wytyczne dla obecnej walki narodu angielskiego przeciwko imperializmowi amerykańskiemu. Bent przytoczył słowa, wypowiedziane przez J. W. Stalina na XIX Zjeździe KPZR: „Partiom komunistycznym demokratycznym wypadnie podnieść i ponieść napróżd sztandar niezawisłości narodowej, wyrzucony za burę przez burżuzję. W zakończeniu swego przemówienia Bent podkreślił konieczność zacieśnienia przyjaźni narodu angielskiego z narodami Związku Radzieckiego.”

BEJRUT (PAP). W Bejrucie uczcili numer miesięcznika „Al-Tarika”, poświęcony pamięci Józefa Stalina.

W artykule pt. „Wieczna chwala Wielkiemu Stalinowi” miesięcznik pisze m. in.: „Stalin był pierwszym obrońcą sprawy pokoju i pierwszym wojownikiem o wolność i szczęście narodów całego świata. Wskazał on całej ludzkości drogę do wolności i szczęścia i uratował świat przed tyranią faszystowską. Stalin był pierwszym obrońcą praw wszystkich narodów, w ich walce o niezawisłość narodową i suwerenność.”

Trudno wprost opisać ból jaki przenikał w dniu 14 bm. do serc ludu pracującego. Trudno wprost uwierzyć, że już na zawsze odszedł od nas umiłowany Ojciec narodu, Prezydent Republiki Czechosłowackiej, Przewodniczący Komunistycznej Partii Czechosłowacji, towarzysz Klement Gottwald. W miastach i wsiach, w fabrykach i na polach, w szkołach i urzędach, wszędzie, w całym kraju z wielkim żalem i smutkiem, z łzami w oczach ludzie pracy przywróciła wiadomość o śmierci najwspanialszego Syna narodu.

Ból i żal są tym głębsze, że śmierć towarzysza Gottwalda nastąpiła w chwili gdy cały naród pograżony był w żałobie po Wielkim Przyjacielu i Wyzwolicielu narodów Czechosłowacji — Józefie Stalinie.

Nie byłoby towarzysza Gottwalda — oświadczył sekretarz Komitetu Miejskiego KPCZ. — O. Paviovsky — gdybyśmy upadli na duchu w tej ciężkiej chwili. Zespolimy się jeszcze bardziej wokół Partii, Rządu i bratniego Związku Radzieckiego, będziemy wytrwale stać na straży socjalizmu, postępu i pokoju. Nasza jedność jest dowodem naszej siły.

Zatrzymały się maszyny w praczkach zakładach „Skody”. Robotnicy przysięgli, że nadal będą szli pełną chwałą drogą Gottwalda.

Tow. Berg, przewodniczący spółdzielni produkcyjnej w Kosorwie, w pow. Młada Bolesław, w swoim liście do dziennika „Rude Pravo” pisze:

„Droгоценie były dla nas wskazania towarzysza Gottwalda, którymi zawsze kierowaliśmy się. Od roku 1950, kiedy to utworzyliśmy spółdzielnię produkcyjną, nasz dobrobyt zaczął systematycznie podnosić się. Dziś jesteśmy zamożnymi spółdzielcami. Zaczynaliśmy prawie z pustymi rękami, a obecnie obliczamy majątek naszej spółdzielni na kilkanaście milionów koron. Gdyśmy zaczęli, była nas garstka. Dniaś do spółdzielni należy cała gmina — odczytanie poza kulakami, przed którymi towarzysz Gottwald zawsze nas ostrzegał.”

Na manifestacji żałobnej w zakładach przemysłowych CKD w Sokolow, tow. Szechtla, który pamięta bombardowanie zakładów przez lotnictwo amerykańskie, opowiada o chwili, kiedy dy pu wywołano kraju przez Armię Radziecką członkowie

ówczesnego rządu czechosłowackiego, pomiędzy którymi znajdował się towarzysz Gottwald, odwiedzili fabrykę.

„Czuliśmy się wtedy szczęśliwi — opowiada tow. Szechtla — był wtedy nam ukochny przez nas człowiek. Towarzysz Gottwald tłumaczył nam wtedy, dlaczego Amerykanie w ostatniej chwili przed zakończeniem wojny zniszczyli nasze zakłady. Nakazał nam, abymy jak najlepiej odbudowali fabrykę i uruchomili produkcję.”

Komitet Centralny Komunistycznej Partii Czechosłowacji, Rząd Republiki oraz Komitet Centralny Frontu Narodowego otrzymują tysiące telegramów, w których ludzie pracy mówią o bolesnej stracie i głębokim smutku. Obiecują i przysięgają, iż nigdy nie zdradzą testamentu Prezidenta, zobowiązują się do zwiększenia swych wysiłków nad realizacją zadań pierwszej gottwaldowskiej pięciolatki.

Również małżonka towarzysza Klementa Gottwalda, Marta Gottwaldowa, otrzymuje depeşe kondolencyjne z całego kraju.

Wielki jest ból całego ludu Czechosłowacji. Jednak masy pracujące naszego kraju, aczkolwiek pograżone są w głębokim bólu, nie upadają na duchu. Przeciwnie, naród nasz jeszcze bardziej zwiera swe szeregi, skupia się jeszcze mocniej wokół Partii Komunistycznej.

Lud Czechosłowacji będzie nadal wzmocniać czechosłowacką brygadę szturmową, krocząca drogą gottwaldowską, pod pełnym sztandarem Lenina i Stalina.

B. B.

Praga, stołeczne miasto Republiki Czechosłowacji, przybrała szalę żałobną. Zawieszano na domach i wieżach standardy opuszczone do połowy masztu.

Bezpośrednio po opublikowaniu doniesienia o tragicznej śmierci towarzysza Klementa Gottwalda, w Zakładach Przemysłowych CKD w Sokolow, tow. Szechtla, który pamięta bombardowanie zakładów przez lotnictwo amerykańskie, opowiada o chwili, kiedy dy pu wywołano kraju przez Armię Radziecką członkowie

Praga, stołeczne miasto Republiki Czechosłowacji, przybrała szalę żałobną. Zawieszano na domach i wieżach standardy opuszczone do połowy masztu.

Bezpośrednio po opublikowaniu doniesienia o tragicznej śmierci towarzysza Klementa Gottwalda, w Zakładach Przemysłowych CKD w Sokolow, tow. Szechtla, który pamięta bombardowanie zakładów przez lotnictwo amerykańskie, opowiada o chwili, kiedy dy pu wywołano kraju przez Armię Radziecką członkowie

Praga, stołeczne miasto Republiki Czechosłowacji, przybrała szalę żałobną. Zawieszano na domach i wieżach standardy opuszczone do połowy masztu.

Bezpośrednio po opublikowaniu doniesienia o tragicznej śmierci towarzysza Klementa Gottwalda, w Zakładach Przemysłowych CKD w Sokolow, tow. Szechtla, który pamięta bombardowanie zakładów przez lotnictwo amerykańskie, opowiada o chwili, kiedy dy pu wywołano kraju przez Armię Radziecką członkowie

Ze wszech miar umacniać braterską przyjaźń między wolnymi narodami

Artykuł wstępny dziennika „Prawda“

(f) MOSKWA (PAP). Na łamach „Prawdy” ukazał się artykuł wstępny pt. „Ze wszech miar umacniać braterską przyjaźń między wolnymi narodami”. „Prawda” pisze m. in.:

Dni głębokiej żałoby — pożegnania narodu radzieckiego i całej postępowej ludzkości z swym ukochanym Nauczycielem i Wodzem, towarzyszem Stalinem — stały się dniami jeszcze ściślejzego zespolenia się woli narodów wokół Związku Radzieckiego, wokół partii komunistycznych i robotniczych, wiernych sprawie Lenina - Stalina.

W wyniku drugiej wojny światowej odpadły od systemu kapitalistycznego Chiny i ludowo-demokratyczne kraje Europy, tworząc wraz ze Związkiem Radzieckim jednolity, potężny obóz demokracji i socjalizmu, przeciwstawiający się obowozowi imperializmu.

Utworzenie obwozu demokracji i socjalizmu jest największym osiągnięciem narodów. W obwozie pokoju, demokracji i socjalizmu, utworzonym pod przewodnictwem towarzysza Stalina i obejmującym trzecią część ludzkości, kroczą napróżd w ścisłej, braterskiej jedności wraz z narodem radzieckim — wielki naród chiński, bratnie narody Cze-

chosłowacji, Polski, Bułgarii, Węgry, Rumunii, Albanii, Niemiec, Republiki Demokratycznej, Mongolskiej Republiki Ludowej. W uporczywej walce broni niezawisłości swej ojczyzny bohaterki narodu koreańskiego. Meźnie walczą o wolność i niezawisłość narodową ludu Wietnamu.

Między państwami ludowodemokratycznymi a Związkiem Radzieckim powstały i nieustannie umacniają się stosunki trwałej przyjaźni i solidarności, będące niezmiernie ważną gwarancją, że sprawa pokoju, demokracji i socjalizmu jest niezwykła.

Związek Radziecki, wierny swej leninowsko - stalinowskiej polityce przyjaźni między narodami, w okresie powojennym udzielał, udziela i będzie udzielał pomocy, której wyzwołyli się spod ukochno imperialistycznego i wkroczyli na drogę budowy nowego, wolnego i szczęśliwego życia — braterskiej pomocy i poparcia w ich budownictwie państwowym, gospodarczym i kulturalnym, w obronie wolności i niezawisłości krajów ludowodemokratycznych.

Dzięki braterskiej pomocy Związku Radzieckiego wolne narody obwozu demokratycznego dokonały i dokonują nadal wiel-

kich rewolucyjnych przeobrażeń w swoich krajach. Braterska przyjaźń woli narodów odkryła nieznaną dotychczas i nieznany w warunkach kapitalizmu — niewyczerpane źródło sił i niezłomnej potęgi obwozu socjalistycznego.

Wśród nowych „brygad szturmowych” światowego ruchu rewolucyjnego i robotniczego, wielki Stalin w swym historycznym przemówieniu na XIX Zjeździe partii wymienił Czechosłowację.

Wrogowie Czechosłowacji, zewnętrzni i wewnętrzni, usiłovali wszelkimi sposobami przeszkodzić budownictwu socjalistycznemu, organizując dywersje, spiski, prowokacje. Lec masy pracujące Czechosłowacji pod przewodnictwem wielkiego towarzysza Stalina, Klementa Gottwalda, udermialy i kłoniwają wroga, obracali w niewiec ich poczyny. W walce z wrogami jeszcze ściślej zespoliły się narody Czechosłowacji, osiągali coraz nowe sukcesy w budownictwie socjalizmu, nieustannie umacniali przyjaźń ze Związkiem Radzieckim i krajami demokracji ludowej.

Jeszcze niedawno, przed kilkoma dniami, przemawiając na wiecu żałobnym, wierny przy-

jaciel Związku Radzieckiego — Klement Gottwald, nad którego trumna chylił dźw się sztandar narodu radzieckiego, cała produkująca ludzkość, wyzwał naród czechosłowacki, by kroczyl nieugięte stalinowską drogą socjalizmu, umacniał państwo ludowo-demokratyczne, jeszcze ściślej zwierał swe szeregi wokół Komunistycznej Partii Czechosłowacji, nieustannie umacniał przyjaźń ze Związkiem Radzieckim.

Dziś, gdy nie ma już wierzchołku współwójownika towarzysza Stalina — Klementa Gottwalda, naród radziecki wraz z narodem czechosłowackim boleje głęboko z powodu tej ciężkiej straty.

Gdy przed przeszło 35 laty partia komunistyczna naszego kraju wzniosła sztandar rewolucji socjalistycznej, zrodzone z Póździennika państw radzieckich było osamotnione, otoczone przez kraje kapitalistyczne. Dziś sytuacja jest zupełnie inna. Dziś god od Chin i Korei do Czechosłowacji i Węgry powstały nowe „szturmowe brygady” światowego ruchu rewolucyjnego i robotniczego, sprawa socjalizmu zyskała mocniejsze niż kiedykolwiek oparcie. Jednolity i potężny obóz socjalistyczny ze Związkiem Radzieckim na czele ro-

Depeşe po zgonie towarzysza Gottwalda

PEKIN (PAP). — Agencja Nowych Chin podaje, że KC Komunistycznej Partii Chin przesłał Komitetowi Centralnemu Komunistycznej Partii Czechosłowacji depeşe kondolencyjną, która głosi m. in.:

„Wstrząśnięta wiadomością o zgonie Klementa Gottwalda, ukochanego wodza Komunistycznej Partii Czechosłowacji i narodu czechosłowackiego, wielkiego przyjaciela narodu chińskiego, przesyłamy wyrazy głębokiego współczucia. Towarzysz Gottwald był wiernym uczniem Lenina i Stalina, niezłomnym wojownikiem międzynarodowego ruchu robotniczego, wojownikiem o wolność i niepodległość Czechosłowacji.

Zgon towarzysza Gottwalda jest wielką stratą nie tylko dla narodu czechosłowackiego, lecz również dla światowego obwozu pokoju i demokracji, któremu przewodzą Związek Radziecki, KC Komunistycznej Partii Chin i wyraża przekonanie, że naród chiński i czechosłowacki jeszcze mocniej zespolą się wraz z innymi narodami demokratycznymi wokół Związku Radzieckiego w służbie walce o pokój, demokrację, komunizm.”

„Jestem głęboko przejęty wiadomością o zgonie Prezidenta Republiki Czechosłowackiej, Klementa Gottwalda.

Jesteśmy przekonani, że naród czechosłowacki będzie dalej rozwijał swą działalność w służbie pokoju na całym świecie, pozostanie wierny pamięci swego najukochańszego wodza — Klementa Gottwalda. Zapewniamy Was, drodzy przyjaciele, o naszej przyjaźni i solidarności w tych bolesnych chwilach.”

Depeşe podpisał: Fryderyk Joliot-Curie oraz Jean Laffitte.

„Jestem głęboko przejęty wiadomością o zgonie Prezidenta Republiki Czechosłowackiej, Klementa Gottwalda.

Jesteśmy przekonani, że naród czechosłowacki będzie dalej rozwijał swą działalność w służbie pokoju na całym świecie, pozostanie wierny pamięci swego najukochańszego wodza — Klementa Gottwalda. Zapewniamy Was, drodzy przyjaciele, o naszej przyjaźni i solidarności w tych bolesnych chwilach.”

Depeşe podpisał: Fryderyk Joliot-Curie oraz Jean Laffitte.

SOFA (PAP). Przewodniczący Rady Ministrów Bułgarskiej Republiki Ludowej, Wilko Czernow, przesłał na ręce przewodniczącego Rady Ministrów Republiki Czechosłowackiej Antonia Zapotockiego depeşe kondolencyjną, w której stwierdza m. in.:

„Z głębokim smutkiem przyjęliśmy wiadomość o zgonie drogiego towarzysza Gottwalda, ukochanego wodza narodu czechosłowackiego, wybitnego działacza międzynarodowego ruchu robotniczego, wiernego współwójownika Lenina i Stalina. W imieniu narodu bułgarskiego, rządu i własnym przesłałem rządotowi i masom pracującym Cze-

chosłowacji wyrazy głębokiego współczucia.”

PARYŻ (PAP). KC Francuskiej Partii Komunistycznej przesłał do KC Komunistycznej Partii Czechosłowacji depeşe kondolencyjną, w której czytamy m. in.:

Komuniści francuscy wiedzą, jak obłączyli rolę odegrał towarzysz Gottwald, uczeń wielkiego Stalina i jeden z czołowych przedstawicieli międzynarodowego ruchu robotniczego, przy zakładaniu Waszej partii, w jej rozwoju, w walce przeciwko faszystowskiemu hitlerowskiemu, o niezawisłość narodową i wyzwolenie Czechosłowacji. Komuniści francuscy zdają sobie sprawę, jak wiele wysiłków włożył towarzysz Gottwald w walce przeciwko imperialistycznym próbom opowania Czechosłowacji, w walce o zdemaskowanie agentów obcego wywiadu.

KC Francuskiej Partii Komunistycznej wyraża przekonanie, że Komunistyczna Partia Czechosłowacji będzie kontynuowała na czele narodu czechosłowackiego, pod sztandarem marksizmu-leninizmu walkę o pokój i demokrację, o zwycięstwo socjalizmu.

„Jestem głęboko przejęty wiadomością o zgonie Prezidenta Republiki Czechosłowackiej, Klementa Gottwalda.

Jesteśmy przekonani, że naród czechosłowacki będzie dalej rozwijał swą działalność w służbie pokoju na całym świecie, pozostanie wierny pamięci swego najukochańszego wodza — Klementa Gottwalda. Zapewniamy Was, drodzy przyjaciele, o naszej przyjaźni i solidarności w tych bolesnych chwilach.”

Depeşe podpisał: Fryderyk Joliot-Curie oraz Jean Laffitte.

Charge d'affaires ZSRR w Anglii złożył wieniec na grobie Marksa

(f) LONDYN (PAP). W dniu 14 marca br. charge d'affaires ZSRR w Anglii Biełochostkowski złożył wieniec na grobie Karola Marksa na cmentarzu w Highgate.

Sukces komunistów hinduskich w wyborach samorządowych

(f) MOSKWA (PAP). Agencja TASS donosi z Delhi, że w wyborach samorządowych w Amalner (stan Bombaj) komuniści odnieśli wielki sukces, zdobywając 16 mandatów na ogólną liczbę 24.

Znamienne oświadczenie b. dowódcy wojsk brytyjskich w Korei

(f) LONDYN (PAP). Jak podaje prasa australijska, b. dowódca wojsk krajów Imperium Brytyjskiego w Korei generał Bridgford, przemawiając 12 bm. do członków parlamentu australijskiego, oświadczył, że „sily zbrojne ONZ nie mogą wygrać wojny w Korei.”

Bridgford stwierdził ponadto, że „Czang Kai-szek całkowicie zdyskredytował się w oczach narodu chińskiego i nie ma żadnych szans powodzenia.”

ku Radzieckiego, Rząd Radziecki uważają, że najsłabszą, najsprawniejszą i najbardziej konieczną polityką zagraniczną jest polityka pokoju między wszystkimi narodami. Polityka ta powinna się opierać na wzajemnym zaufaniu. Narody pragną pokoju, przeklinają wojnę. Naród radziecki, Partia Komunistyczna, Rząd Radziecki wychodzą z założenia, że polityka pokoju jest jedyną słuszną polityką, odpowiadającą żywotnym interesom wszystkich narodów.

Polityka zagraniczna Związku Radzieckiego, jasno i wyraźnie charakteryzowana przez kierowników Rządu Radzieckiego i Partii Komunistycznej, cieszy się gorącym poparciem wszystkich postępowych ludzi na świecie, całej postępowej ludzkości.

Wyrażając wolę wielkiego narodu chińskiego, towarzysz Mao Tse-tung w artykule „Największą przyjaźń” stwierdza: „Głęboko wierzymy, że Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i Rząd Radziecki z towarzyszem Malenkowem na czele bezwzględnie potrafią kontynuować dzieło towarzysza Stalina, posuwać napróżd i wspinać roz-

ku Radzieckiego, Rząd Radziecki uważają, że najsłabszą, najsprawniejszą i najbardziej konieczną polityką zagraniczną jest polityka pokoju między wszystkimi narodami. Polityka ta powinna się opierać na wzajemnym zaufaniu. Narody pragną pokoju, przeklinają wojnę. Naród radziecki, Partia Komunistyczna, Rząd Radziecki wychodzą z założenia, że polityka pokoju jest jedyną słuszną polityką, odpowiadającą żywotnym interesom wszystkich narodów.

Polityka zagraniczna Związku Radzieckiego, jasno i wyraźnie charakteryzowana przez kierowników Rządu Radzieckiego i Partii Komunistycznej, cieszy się gorącym poparciem wszystkich postępowych ludzi na świecie, całej postępowej ludzkości.

Wyrażając wolę wielkiego narodu chińskiego, towarzysz Mao Tse-tung w artykule „Największą przyjaźń” stwierdza: „Głęboko wierzymy, że Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i Rząd Radziecki z towarzyszem Malenkowem na czele bezwzględnie potrafią kontynuować dzieło towarzysza Stalina, posuwać napróżd i wspinać roz-

ku Radzieckiego, Rząd Radziecki uważają, że najsłabszą, najsprawniejszą i najbardziej konieczną polityką zagraniczną jest polityka pokoju między wszystkimi narodami. Polityka ta powinna się opierać na wzajemnym zaufaniu. Narody pragną pokoju, przeklinają wojnę. Naród radziecki, Partia Komunistyczna, Rząd Radziecki wychodzą z założenia, że polityka pokoju jest jedyną słuszną polityką, odpowiadającą żywotnym interesom wszystkich narodów.

Polityka zagraniczna Związku Radzieckiego, jasno i wyraźnie charakteryzowana przez kierowników Rządu Radzieckiego i Partii Komunistycznej, cieszy się gorącym poparciem wszystkich postępowych ludzi na świecie, całej postępowej ludzkości.

Wyrażając wolę wielkiego narodu chińskiego, towarzysz Mao Tse-tung w artykule „Największą przyjaźń” stwierdza: „Głęboko wierzymy, że Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i Rząd Radziecki z towarzyszem Malenkowem na czele bezwzględnie potrafią kontynuować dzieło towarzysza Stalina, posuwać napróżd i wspinać roz-

ku Radzieckiego, Rząd Radziecki uważają, że najsłabszą, najsprawniejszą i najbardziej konieczną polityką zagraniczną jest polityka pokoju między wszystkimi narodami. Polityka ta powinna się opierać na wzajemnym zaufaniu. Narody pragną pokoju, przeklinają wojnę. Naród radziecki, Partia Komunistyczna, Rząd Radziecki wychodzą z założenia, że polityka pokoju jest jedyną słuszną polityką, odpowiadającą żywotnym interesom wszystkich narodów.

Polityka zagraniczna Związku Radzieckiego, jasno i wyraźnie charakteryzowana przez kierowników Rządu Radzieckiego i Partii Komunistycznej, cieszy się gorącym poparciem wszystkich postępowych ludzi na świecie, całej postępowej ludzkości.

Wyrażając wolę wielkiego narodu chińskiego, towarzysz Mao Tse-tung w artykule „Największą przyjaźń” stwierdza: „Głęboko wierzymy, że Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i Rząd Radziecki z towarzyszem Malenkowem na czele bezwzględnie potrafią kontynuować dzieło towarzysza Stalina, posuwać napróżd i wspinać roz-

Kryzys rządowy w Japonii

(f) MOSKWA (PAP). Agencja TASS donosi, że dnia 14 bm. Izba Niższa parlamentu japońskiego wyraża 229 głosami przeciwko 218, wotum nieufności dla rządu Joszidy.

Premier Joszida postanowił rozwiązać Izbę Niższą parlamentu i ogłosić nowe wybory do parlamentu. Kłeska rządu Joszidy poprzedziła osadę krytyka polityki rządu japońskiego ze strony opozycji parlamentarnej oraz długotrwałe walenie i tarcia w

tonie rządu i stojącej u władzy partii liberalnej. Krytyka rządu japońskiego na ostatniej sesji parlamentu była wyrazem głębokiego niezadowolenia szerokiego warstw społeczeństwa japońskiego z antynarodowej polityki obecnego rządu, całkowicie zaprzędanego imperialistom amerykańskim.

Kryzys rządu Joszidy jest w istocie wyrazem wzrastającego w Japonii niezadowolenia z polityki imperialistów amerykańskich.

tonie rządu i stojącej u władzy partii liberalnej. Krytyka rządu japońskiego na ostatniej sesji parlamentu była wyrazem głębokiego niezadowolenia szerokiego warstw społeczeństwa japońskiego z antynarodowej polityki obecnego rządu, całkowicie zaprzędanego imperialistom amerykańskim.

Kryzys rządu Joszidy jest w istocie wyrazem wzrastającego w Japonii niezadowolenia z polityki imperialistów amerykańskich.

Siły pokoju i demokracji są niezwykłe

(f) MOSKWA (PAP). Dziennik „Prawda” w przedglądzie międzynarodowym piora P. Jefimowa stwierdza m. in.:

Stalinowska polityka pokoju zawsze była i pozostaje sztandarem wszystkich narodów, walczących o pokój i bezpieczeństwo międzynarodowe. Świadczy o tym z całą wyrazistością odczytanie, z jakim spotkały się na całym świecie przemówienia Malenkowa, Berii i Molotowa. Wygłoszone na wiecu żałobnym dnia 9 marca 1953 r.

Autor cytując wyjątek z artykułu „Trybuny Ludu”, poświęconego wspomnianym przemówieniom, po czym stwierdza: „Związek Radziecki prowadził i prowadzi konsekwentną politykę zachowania i utrwalenia pokoju, politykę walki przeciwko przgotowaniom wojennym i rozpętywaniu nowej wojny, politykę współpracy międzynarodowej i rozwijania stosunków gospodarczych ze wszystkimi krajami. Polityka ta opiera się na leninowsko - stalinowskiej tezie o możliwości długotrwałego współistnienia i pokojowej rywalizacji dwóch różnych systemów, kapitalistycznego i socjalistycznego.

ku Radzieckiego, Rząd Radziecki uważają, że najsłabszą, najsprawniejszą i najbardziej konieczną polityką zagraniczną jest polityka pokoju między wszystkimi narodami. Polityka ta powinna się opierać na wzajemnym zaufaniu. Narody pragną pokoju, przeklinają wojnę. Naród radziecki, Partia Komunistyczna, Rząd Radziecki wychodzą z założenia, że polityka pokoju jest jedyną słuszną polityką, odpowiadającą żywotnym interesom wszystkich narodów.

Polityka zagraniczna Związku Radzieckiego, jasno i wyraźnie charakteryzowana przez kierowników Rządu Radzieckiego i Partii Komunistycznej, cieszy się gorącym poparciem wszystkich postępowych ludzi na świecie, całej postępowej ludzkości.

Wyrażając wolę wielkiego narodu chińskiego, towarzysz Mao Tse-tung w artykule „Największą przyjaźń” stwierdza: „Głęboko wierzymy, że Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i Rząd Radziecki z towarzyszem Malenkowem na czele bezwzględnie potrafią kontynuować dzieło towarzysza Stalina, posuwać napróżd i wspinać roz-

ku Radzieckiego, Rząd Radziecki uważają, że najsłabszą, najsprawniejszą i najbardziej konieczną polityką zagraniczną jest polityka pokoju między wszystkimi narodami. Polityka ta powinna się opierać na wzajemnym zaufaniu. Narody pragną pokoju, przeklinają wojnę. Naród radziecki, Partia Komunistyczna, Rząd Radziecki wychodzą z założenia, że polityka pokoju jest jedyną słuszną polityką, odpowiadającą żywotnym interesom wszystkich narodów.

Polityka zagraniczna Związku Radzieckiego, jasno i wyraźnie charakteryzowana przez kierowników Rządu Radzieckiego i Partii Komunistycznej, cieszy się gorącym poparciem wszystkich postępowych ludzi na świecie, całej postępowej ludzkości.

Wyrażając wolę wielkiego narodu chińskiego, towarzysz Mao Tse-tung w artykule „Największą przyjaźń” stwierdza: „Głęboko wierzymy, że Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego i Rząd Radziecki z towarzyszem Malenkowem na czele bezwzględnie potrafią kontynuować dzieło towarzysza Stalina, posuwać napróżd i wspinać roz-

ku Radzieckiego, Rząd Radziecki uważają, że najsłabszą, najsprawniejszą i najbardziej konieczną polityką zagraniczną jest polityka pokoju między wszystkimi narodami. Polityka ta powinna się opierać na wzajemnym zaufaniu. Narody pragną pokoju, przeklinają wojnę. Naród radziecki, Partia Komunistyczna, Rząd Radziecki wychodzą z założenia, że polityka pokoju jest jedyną słuszną polityką, odpowiadającą żywotnym interesom wszystkich narodów.

Polityka zagraniczna Związku Radzieckiego, jasno i wyraźnie charakteryzowana przez kierowników Rządu Radzieckiego i Partii Kom



Klement Gottwald w roku 1947 odwiedził Polskę. Na zdjęciu: towarzyszący mu wygłasza przemówienie na dworcach warszawskim.

W trosce o nowopowstałe spółdzielnie produkcyjne

Drugą połowę roku ubiegłego, a zwłaszcza początek bieżącego roku cechowało poważne ożywienie ruchu spółdzielczości produkcyjnej w Polsce. Liczba spółdzielczych gospodarstw rolnych w tym okresie niemal się podwoiła. Do kampanii tegorocznych siewów wiosennych kraj nasz przystępuje z blisko 7 tysiącami spółdzielni produkcyjnych.

Jedną trzecią, bo przeszło 2 tysiące, to spółdzielnie, które nie prowadziły jeszcze prac zespołowych. Siewy wiosenne będą dla nich zapoczątkowaniem zespołowej pracy na wspólnym, spółdzielczym gospodarstwie.

Pomoc i ułatwienie nowym spółdzielcom rozpoczęcie wspólnych prac już wiosną bieżącego roku, pomoc i ułatwienie sprawne i szybko przeprowadzenie pierwszego, wspólnego siewu, by stał się mocnym fundamentem zespołowej gospodarki, fundamentem, o który rozbiłyby się wszelkie kulackie ataki — oto zadanie a zarazem obowiązek rad narodowych i ich służby rolnej, POM-ów i ich wydziałów politycznych — oto zadanie i obowiązek instancji i organizacji partyjnych w ich codziennej walce o socjalistyczną przebudowę wsi.

Na VII Plenum KC PZPR tow. Bierut mówił:

„...pomoc i troska organizacji partyjnych nie może ograniczać się do założenia spółdzielni, jest to tylko wstępna część zadania. Najważniejszą sprawą jest zapewnienie powstałym spółdzielniom regularnej pomocy w dziedzinie doboru kierownictwa, dobrej organizacji pracy, opieki agronomicznej i technicznej, a wraz z tym poprzez systematyczną pracę polityczno-masową, wytworzenie odpowiedniej postawy członków spółdzielni, aby swą gospodarkę zespołową traktowali z największą troską, ze zrozumieniem, ofiarnością i oddaniem.

Doświadczenie uczy, że spółdzielnie produkcyjne, które od samego początku ich istnienia otaczane były wszechstronną i troskliwą opieką polityczną i organizacyjną, które przestrzegały ściśle statutu, szybko krzepły organizacyjnie i gospodarczo, stając się ośrodkami, promieniami w okolicznych małych i średniolich chłopskich gospodarstwach indywidualnych. Spółdzielnie te pozyskiwały dla idei spółdzielczości produkcyjnej szerokie rzesze pracujących chłopów.

W każdej nowopowstałej spółdzielni istnieją warunki przystąpienia do wspólnych prac już wiosną, do zapoczątkowania ich wspólnym siewem. W spółdzielniach produkcyjnych gdzie nie dokonano jeszcze wymiany gruntów, można i należy wspólnie siewy przeprowadzić przez łączenie graniczących ze sobą działek poszczególnych członków spółdzielni i w ten sposób stworzyć warunki dla wykorzystania maszyn. Rzecz jasna, że tego nie można robić mechanicznie. Konieczna jest tu odpowiednia rada, i pomoc fachowa służby agronomicznej i rad narodowych w zakresie doboru stanowisk pod poszczególne uprawy właściwego nawożenia itp. Można również zespołowo zrealizować zawarte przez członków umowy kontraktacyjne na uprawy roślinne przez uznanie tych umów jako zobowiązań spółdzielni.

Członkowie zarządów nowopowstałych spółdzielni, to wczorajsi małe i średniolich chłopcy, którzy nie mają doświadczenia w kierowaniu dużym zespołowym gospodarstwem jakim jest spółdzielnia produkcyjna. Pomoc im w opracowaniu planu organizacji pracy, rozstawieniu ludzi i maszyn, pomoc i doradztwo im w ustalaniu norm pracy słusznie wymierzonych, w obliczaniu dniówek obrachunkowych, pomoc w opracowaniu konkretnych planów pracy na okres kampanii siewnej, które uwzględniałyby m. in. jakie prace polowe wykona POM, a jakie spółdzielnia i gdzie spółdzielcy dokonają wymiany ziarna z wkladów na jednolite — oto zasadniczy obowiązek POM-ów i ich wydziałów politycznych, rad narodowych i ich służby rolnej.

Jest sprawa niezmiernie ważna, by każda spółdzielnia miała dobrze opracowany roczny plan produkcyjny, uwzględniający rozmiar inwestycji, jak zakup inwentarza żywego, maszyn i narzędzi rolniczych, remont lub budowa budynków gospodarskich. Właściwie i dobrze opracowany roczny plan produkcyjny każdej spółdzielni, to drogowskaz dla członków w ich codziennej walce i pracy o wszechstronny rozwój spółdzielni.

Państwo ludowe udziela spółdzielniom produkcyjnym wszechstronnej pomocy. Do dyspozycji spółdzielców są nowoczesne maszyny rolnicze POM-ów, rada i pomoc agronomiczna i zootechniczna, tanie kredyty i wiele innych środków.

„Do tego, by kolchoźnicy stali się zamożnymi, trzeba teraz tylko jednej rzeczy — mówił towarzyszący Stalin — uczciwie pracować w kolchozie, należyce wykorzystywać traktory i maszyny, należyce wykorzystywać zwierzęta gospodarskie, należyce uprawiać ziemię, strzec własności kolchozowej”.

O tym trzeba pamiętać od pierwszych dni istnienia spółdzielni.

Każda nowopowstała spółdzielnia produkcyjna, to ośrodek socjalistycznej gospodarki na wsi, który staje się przedmiotem wściekłych ataków ze strony kulaków i ich zauszników. Obowiązkiem instancji i organizacji partyjnych, obowiązkami wydziałów politycznych POM — obok czuwania nad tym, by pomoc państwa była właściwie wykorzystywana, by opieka i pomoc fachowa była ciągła i systematyczna — jest nieustanne budzenie czujności wszystkich członków spółdzielni wobec prób dwojeryj ze strony elementów kulackich. Poprzez organizację partyjną w spółdzielniach produkcyjnych trzeba nieustannie wyjaśniać ogółowi spółdzielców, że szybkie osiągnięcie zamożności i dobrobytu w spółdzielni można uzyskać przede wszystkim przez rzetelną i uczciwą pracę zarówno mężczyzn jak i kobiet na zespołowym gospodarstwie, przez przemyślane posunięcia gospodarcze, przez rozwój hodowli, przez troskę o wspólne mienie, którego każdy z członków powinien strzec jak źrenicy oka.

Trzeba nieustannie wpajać spółdzielcom konieczność przestrzegania zasad statutowych, umacniania samorządu spółdzielczego. W każdej spółdzielni produkcyjnej statut powinien stać się niezłomnym prawem, którego nie wolno łamać żadnemu z członków. Pełne wnieście przez wkładów do spółdzielni, wzrost dochodu spółdzielni, a więc i wzrostu wartości dniówki obrachunkowej, wzrostu dochodów członków.

Członkowie PZPR, ZSL i ZMP w spółdzielniach produkcyjnych powinni być wzorem dla ogółu członków spółdzielni. Swą pracą i stosunkiem do mienia społecznego, przestrzeganiem zasad statutowych, powinni oni dawać przykład pozostałym spółdzielcom, mobilizować ich do walki i pracy o gospodarstwo, organizacyjne i polityczne umocnienie spółdzielni.

Wskazania zawarte w przemówieniu tow. Bieruta na Krajowym Zjeździe Spółdzielczości Produkcyjnej, jak również podjęte przez Zjazd uchwały jasno i wyraźnie wskazują środki i sposoby prowadzące do rozwoju spółdzielni produkcyjnych. Codzienna, praktyczna realizacja tych wskazań i uchwał przez rady narodowe, POM-y, instancje i organizacje partyjne, jak również przez samych spółdzielców niewątpliwie przyczyni się do tego, że każda nowopowstała spółdzielnia produkcyjna będzie żywym dowodem wyższości gospodarki zespołowej i przewagi nad rozproszoną gospodarką chłopską, jej wielkich korzyści dla zrzeszonych i dla całego narodu.

Imię Stalina, genialnego Wodza i Nauczyciela całej postępowej ludzkości, łączy się nierozdzielnie w naszej historii ze sprawą wyzwolenia i niepodległości Polski. We wszystkich zwrotnych, trudnych momentach historii Polski na przestrzeni ostatnich dziesięcioleci wielki rosyjski rewolucyjny i jego wódz Lenin i Stalin, a potem zwycięska władza radziecka kierowana przez Lenina i Stalina podawały bratnią dłoń naszemu narodowi. Rewolucja Październikowa wyzwoliła nasz naród z wiekowej niewoli. Potężny naród radziecki pod wodzą Józefa Stalina uratował Polskę od zguby w najtragiczniejszym okresie jej dziejów — w okresie okupacji hitlerowskiej i przyniósł Polsce po raz pierwszy w jej historii prawdziwą wolność narodową i społeczną.

W tej wieloletniej walce ludu polskiego z rodzimą i obcą reakcją, jak pochodnią oświetlającą drogę polskim rewolucjonistom, polskim masom pracującym genialne nauki i wskazania Towarzysza Stalina, zwycięstwa i sukcesy kierowanego przez niego Związku Radzieckiego.

Właśnie w tym ciężkim, ponurym okresie rządów chjeno-piasta czy sanacji, polska klasa robotnicza pod wodzą Komunistycznej Partii Polski walczyła bohatercko i ze wzrastającą siłą przeciw zdradzieckiej polityce burżuazji o Polskę ludu pracującego, o niepodległość, którą burżuazja sprzedawała faszystowemu hitlerowskiemu.

W tej wieloletniej walce ludu polskiego z rodzimą i obcą reakcją, jak pochodnią oświetlającą drogę polskim rewolucjonistom, polskim masom pracującym genialne nauki i wskazania Towarzysza Stalina, zwycięstwa i sukcesy kierowanego przez niego Związku Radzieckiego.

Właśnie w tym ciężkim, ponurym okresie rządów chjeno-piasta czy sanacji, polska klasa robotnicza pod wodzą Komunistycznej Partii Polski walczyła bohatercko i ze wzrastającą siłą przeciw zdradzieckiej polityce burżuazji o Polskę ludu pracującego, o niepodległość, którą burżuazja sprzedawała faszystowemu hitlerowskiemu.

Właśnie w tym ciężkim, ponurym okresie rządów chjeno-piasta czy sanacji, polska klasa robotnicza pod wodzą Komunistycznej Partii Polski walczyła bohatercko i ze wzrastającą siłą przeciw zdradzieckiej polityce burżuazji o Polskę ludu pracującego, o niepodległość, którą burżuazja sprzedawała faszystowemu hitlerowskiemu.

Właśnie w tym ciężkim, ponurym okresie rządów chjeno-piasta czy sanacji, polska klasa robotnicza pod wodzą Komunistycznej Partii Polski walczyła bohatercko i ze wzrastającą siłą przeciw zdradzieckiej polityce burżuazji o Polskę ludu pracującego, o niepodległość, którą burżuazja sprzedawała faszystowemu hitlerowskiemu.

Właśnie w tym ciężkim, ponurym okresie rządów chjeno-piasta czy sanacji, polska klasa robotnicza pod wodzą Komunistycznej Partii Polski walczyła bohatercko i ze wzrastającą siłą przeciw zdradzieckiej polityce burżuazji o Polskę ludu pracującego, o niepodległość, którą burżuazja sprzedawała faszystowemu hitlerowskiemu.

Właśnie w tym ciężkim, ponurym okresie rządów chjeno-piasta czy sanacji, polska klasa robotnicza pod wodzą Komunistycznej Partii Polski walczyła bohatercko i ze wzrastającą siłą przeciw zdradzieckiej polityce burżuazji o Polskę ludu pracującego, o niepodległość, którą burżuazja sprzedawała faszystowemu hitlerowskiemu.

Właśnie w tym ciężkim, ponurym okresie rządów chjeno-piasta czy sanacji, polska klasa robotnicza pod wodzą Komunistycznej Partii Polski walczyła bohatercko i ze wzrastającą siłą przeciw zdradzieckiej polityce burżuazji o Polskę ludu pracującego, o niepodległość, którą burżuazja sprzedawała faszystowemu hitlerowskiemu.

Właśnie w tym ciężkim, ponurym okresie rządów chjeno-piasta czy sanacji, polska klasa robotnicza pod wodzą Komunistycznej Partii Polski walczyła bohatercko i ze wzrastającą siłą przeciw zdradzieckiej polityce burżuazji o Polskę ludu pracującego, o niepodległość, którą burżuazja sprzedawała faszystowemu hitlerowskiemu.

Właśnie w tym ciężkim, ponurym okresie rządów chjeno-piasta czy sanacji, polska klasa robotnicza pod wodzą Komunistycznej Partii Polski walczyła bohatercko i ze wzrastającą siłą przeciw zdradzieckiej polityce burżuazji o Polskę ludu pracującego, o niepodległość, którą burżuazja sprzedawała faszystowemu hitlerowskiemu.

Właśnie w tym ciężkim, ponurym okresie rządów chjeno-piasta czy sanacji, polska klasa robotnicza pod wodzą Komunistycznej Partii Polski walczyła bohatercko i ze wzrastającą siłą przeciw zdradzieckiej polityce burżuazji o Polskę ludu pracującego, o niepodległość, którą burżuazja sprzedawała faszystowemu hitlerowskiemu.

Właśnie w tym ciężkim, ponurym okresie rządów chjeno-piasta czy sanacji, polska klasa robotnicza pod wodzą Komunistycznej Partii Polski walczyła bohatercko i ze wzrastającą siłą przeciw zdradzieckiej polityce burżuazji o Polskę ludu pracującego, o niepodległość, którą burżuazja sprzedawała faszystowemu hitlerowskiemu.

Właśnie w tym ciężkim, ponurym okresie rządów chjeno-piasta czy sanacji, polska klasa robotnicza pod wodzą Komunistycznej Partii Polski walczyła bohatercko i ze wzrastającą siłą przeciw zdradzieckiej polityce burżuazji o Polskę ludu pracującego, o niepodległość, którą burżuazja sprzedawała faszystowemu hitlerowskiemu.

JÓZEF STALIN – WIELKI PRZYJACIEL NARODU POLSKIEGO

Właśnie w tym ciężkim, ponurym okresie rządów chjeno-piasta czy sanacji, polska klasa robotnicza pod wodzą Komunistycznej Partii Polski walczyła bohatercko i ze wzrastającą siłą przeciw zdradzieckiej polityce burżuazji o Polskę ludu pracującego, o niepodległość, którą burżuazja sprzedawała faszystowemu hitlerowskiemu.

Właśnie w tym ciężkim, ponurym okresie rządów chjeno-piasta czy sanacji, polska klasa robotnicza pod wodzą Komunistycznej Partii Polski walczyła bohatercko i ze wzrastającą siłą przeciw zdradzieckiej polityce burżuazji o Polskę ludu pracującego, o niepodległość, którą burżuazja sprzedawała faszystowemu hitlerowskiemu.

Właśnie w tym ciężkim, ponurym okresie rządów chjeno-piasta czy sanacji, polska klasa robotnicza pod wodzą Komunistycznej Partii Polski walczyła bohatercko i ze wzrastającą siłą przeciw zdradzieckiej polityce burżuazji o Polskę ludu pracującego, o niepodległość, którą burżuazja sprzedawała faszystowemu hitlerowskiemu.

Właśnie w tym ciężkim, ponurym okresie rządów chjeno-piasta czy sanacji, polska klasa robotnicza pod wodzą Komunistycznej Partii Polski walczyła bohatercko i ze wzrastającą siłą przeciw zdradzieckiej polityce burżuazji o Polskę ludu pracującego, o niepodległość, którą burżuazja sprzedawała faszystowemu hitlerowskiemu.

Właśnie w tym ciężkim, ponurym okresie rządów chjeno-piasta czy sanacji, polska klasa robotnicza pod wodzą Komunistycznej Partii Polski walczyła bohatercko i ze wzrastającą siłą przeciw zdradzieckiej polityce burżuazji o Polskę ludu pracującego, o niepodległość, którą burżuazja sprzedawała faszystowemu hitlerowskiemu.

Właśnie w tym ciężkim, ponurym okresie rządów chjeno-piasta czy sanacji, polska klasa robotnicza pod wodzą Komunistycznej Partii Polski walczyła bohatercko i ze wzrastającą siłą przeciw zdradzieckiej polityce burżuazji o Polskę ludu pracującego, o niepodległość, którą burżuazja sprzedawała faszystowemu hitlerowskiemu.

Właśnie w tym ciężkim, ponurym okresie rządów chjeno-piasta czy sanacji, polska klasa robotnicza pod wodzą Komunistycznej Partii Polski walczyła bohatercko i ze wzrastającą siłą przeciw zdradzieckiej polityce burżuazji o Polskę ludu pracującego, o niepodległość, którą burżuazja sprzedawała faszystowemu hitlerowskiemu.

Właśnie w tym ciężkim, ponurym okresie rządów chjeno-piasta czy sanacji, polska klasa robotnicza pod wodzą Komunistycznej Partii Polski walczyła bohatercko i ze wzrastającą siłą przeciw zdradzieckiej polityce burżuazji o Polskę ludu pracującego, o niepodległość, którą burżuazja sprzedawała faszystowemu hitlerowskiemu.

Właśnie w tym ciężkim, ponurym okresie rządów chjeno-piasta czy sanacji, polska klasa robotnicza pod wodzą Komunistycznej Partii Polski walczyła bohatercko i ze wzrastającą siłą przeciw zdradzieckiej polityce burżuazji o Polskę ludu pracującego, o niepodległość, którą burżuazja sprzedawała faszystowemu hitlerowskiemu.

Właśnie w tym ciężkim, ponurym okresie rządów chjeno-piasta czy sanacji, polska klasa robotnicza pod wodzą Komunistycznej Partii Polski walczyła bohatercko i ze wzrastającą siłą przeciw zdradzieckiej polityce burżuazji o Polskę ludu pracującego, o niepodległość, którą burżuazja sprzedawała faszystowemu hitlerowskiemu.

Właśnie w tym ciężkim, ponurym okresie rządów chjeno-piasta czy sanacji, polska klasa robotnicza pod wodzą Komunistycznej Partii Polski walczyła bohatercko i ze wzrastającą siłą przeciw zdradzieckiej polityce burżuazji o Polskę ludu pracującego, o niepodległość, którą burżuazja sprzedawała faszystowemu hitlerowskiemu.

Właśnie w tym ciężkim, ponurym okresie rządów chjeno-piasta czy sanacji, polska klasa robotnicza pod wodzą Komunistycznej Partii Polski walczyła bohatercko i ze wzrastającą siłą przeciw zdradzieckiej polityce burżuazji o Polskę ludu pracującego, o niepodległość, którą burżuazja sprzedawała faszystowemu hitlerowskiemu.

Właśnie w tym ciężkim, ponurym okresie rządów chjeno-piasta czy sanacji, polska klasa robotnicza pod wodzą Komunistycznej Partii Polski walczyła bohatercko i ze wzrastającą siłą przeciw zdradzieckiej polityce burżuazji o Polskę ludu pracującego, o niepodległość, którą burżuazja sprzedawała faszystowemu hitlerowskiemu.

Właśnie w tym ciężkim, ponurym okresie rządów chjeno-piasta czy sanacji, polska klasa robotnicza pod wodzą Komunistycznej Partii Polski walczyła bohatercko i ze wzrastającą siłą przeciw zdradzieckiej polityce burżuazji o Polskę ludu pracującego, o niepodległość, którą burżuazja sprzedawała faszystowemu hitlerowskiemu.

Właśnie w tym ciężkim, ponurym okresie rządów chjeno-piasta czy sanacji, polska klasa robotnicza pod wodzą Komunistycznej Partii Polski walczyła bohatercko i ze wzrastającą siłą przeciw zdradzieckiej polityce burżuazji o Polskę ludu pracującego, o niepodległość, którą burżuazja sprzedawała faszystowemu hitlerowskiemu.

Właśnie w tym ciężkim, ponurym okresie rządów chjeno-piasta czy sanacji, polska klasa robotnicza pod wodzą Komunistycznej Partii Polski walczyła bohatercko i ze wzrastającą siłą przeciw zdradzieckiej polityce burżuazji o Polskę ludu pracującego, o niepodległość, którą burżuazja sprzedawała faszystowemu hitlerowskiemu.

Właśnie w tym ciężkim, ponurym okresie rządów chjeno-piasta czy sanacji, polska klasa robotnicza pod wodzą Komunistycznej Partii Polski walczyła bohatercko i ze wzrastającą siłą przeciw zdradzieckiej polityce burżuazji o Polskę ludu pracującego, o niepodległość, którą burżuazja sprzedawała faszystowemu hitlerowskiemu.

Właśnie w tym ciężkim, ponurym okresie rządów chjeno-piasta czy sanacji, polska klasa robotnicza pod wodzą Komunistycznej Partii Polski walczyła bohatercko i ze wzrastającą siłą przeciw zdradzieckiej polityce burżuazji o Polskę ludu pracującego, o niepodległość, którą burżuazja sprzedawała faszystowemu hitlerowskiemu.

Właśnie w tym ciężkim, ponurym okresie rządów chjeno-piasta czy sanacji, polska klasa robotnicza pod wodzą Komunistycznej Partii Polski walczyła bohatercko i ze wzrastającą siłą przeciw zdradzieckiej polityce burżuazji o Polskę ludu pracującego, o niepodległość, którą burżuazja sprzedawała faszystowemu hitlerowskiemu.

Właśnie w tym ciężkim, ponurym okresie rządów chjeno-piasta czy sanacji, polska klasa robotnicza pod wodzą Komunistycznej Partii Polski walczyła bohatercko i ze wzrastającą siłą przeciw zdradzieckiej polityce burżuazji o Polskę ludu pracującego, o niepodległość, którą burżuazja sprzedawała faszystowemu hitlerowskiemu.

Właśnie w tym ciężkim, ponurym okresie rządów chjeno-piasta czy sanacji, polska klasa robotnicza pod wodzą Komunistycznej Partii Polski walczyła bohatercko i ze wzrastającą siłą przeciw zdradzieckiej polityce burżuazji o Polskę ludu pracującego, o niepodległość, którą burżuazja sprzedawała faszystowemu hitlerowskiemu.

Właśnie w tym ciężkim, ponurym okresie rządów chjeno-piasta czy sanacji, polska klasa robotnicza pod wodzą Komunistycznej Partii Polski walczyła bohatercko i ze wzrastającą siłą przeciw zdradzieckiej polityce burżuazji o Polskę ludu pracującego, o niepodległość, którą burżuazja sprzedawała faszystowemu hitlerowskiemu.

Właśnie w tym ciężkim, ponurym okresie rządów chjeno-piasta czy sanacji, polska klasa robotnicza pod wodzą Komunistycznej Partii Polski walczyła bohatercko i ze wzrastającą siłą przeciw zdradzieckiej polityce burżuazji o Polskę ludu pracującego, o niepodległość, którą burżuazja sprzedawała faszystowemu hitlerowskiemu.

Właśnie w tym ciężkim, ponurym okresie rządów chjeno-piasta czy sanacji, polska klasa robotnicza pod wodzą Komunistycznej Partii Polski walczyła bohatercko i ze wzrastającą siłą przeciw zdradzieckiej polityce burżuazji o Polskę ludu pracującego, o niepodległość, którą burżuazja sprzedawała faszystowemu hitlerowskiemu.

Właśnie w tym ciężkim, ponurym okresie rządów chjeno-piasta czy sanacji, polska klasa robotnicza pod wodzą Komunistycznej Partii Polski walczyła bohatercko i ze wzrastającą siłą przeciw zdradzieckiej polityce burżuazji o Polskę ludu pracującego, o niepodległość, którą burżuazja sprzedawała faszystowemu hitlerowskiemu.

Właśnie w tym ciężkim, ponurym okresie rządów chjeno-piasta czy sanacji, polska klasa robotnicza pod wodzą Komunistycznej Partii Polski walczyła bohatercko i ze wzrastającą siłą przeciw zdradzieckiej polityce burżuazji o Polskę ludu pracującego, o niepodległość, którą burżuazja sprzedawała faszystowemu hitlerowskiemu.

Właśnie w tym ciężkim, ponurym okresie rządów chjeno-piasta czy sanacji, polska klasa robotnicza pod wodzą Komunistycznej Partii Polski walczyła bohatercko i ze wzrastającą siłą przeciw zdradzieckiej polityce burżuazji o Polskę ludu pracującego, o niepodległość, którą burżuazja sprzedawała faszystowemu hitlerowskiemu.

Właśnie w tym ciężkim, ponurym okresie rządów chjeno-piasta czy sanacji, polska klasa robotnicza pod wodzą Komunistycznej Partii Polski walczyła bohatercko i ze wzrastającą siłą przeciw zdradzieckiej polityce burżuazji o Polskę ludu pracującego, o niepodległość, którą burżuazja sprzedawała faszystowemu hitlerowskiemu.

Właśnie w tym ciężkim, ponurym okresie rządów chjeno-piasta czy sanacji, polska klasa robotnicza pod wodzą Komunistycznej Partii Polski walczyła bohatercko i ze wzrastającą siłą przeciw zdradzieckiej polityce burżuazji o Polskę ludu pracującego, o niepodległość, którą burżuazja sprzedawała faszystowemu hitlerowskiemu.

Właśnie w tym ciężkim, ponurym okresie rządów chjeno-piasta czy sanacji, polska klasa robotnicza pod wodzą Komunistycznej Partii Polski walczyła bohatercko i ze wzrastającą siłą przeciw zdradzieckiej polityce burżuazji o Polskę ludu pracującego, o niepodległość, którą burżuazja sprzedawała faszystowemu hitlerowskiemu.

Właśnie w tym ciężkim, ponurym okresie rządów chjeno-piasta czy sanacji, polska klasa robotnicza pod wodzą Komunistycznej Partii Polski walczyła bohatercko i ze wzrastającą siłą przeciw zdradzieckiej polityce burżuazji o Polskę ludu pracującego, o niepodległość, którą burżuazja sprzedawała faszystowemu hitlerowskiemu.

Właśnie w tym ciężkim, ponurym okresie rządów chjeno-piasta czy sanacji, polska klasa robotnicza pod wodzą Komunistycznej Partii Polski walczyła bohatercko i ze wzrastającą siłą przeciw zdradzieckiej polityce burżuazji o Polskę ludu pracującego, o niepodległość, którą burżuazja sprzedawała faszystowemu hitlerowskiemu.

Właśnie w tym ciężkim, ponurym okresie rządów chjeno-piasta czy sanacji, polska klasa robotnicza pod wodzą Komunistycznej Partii Polski walczyła bohatercko i ze wzrastającą siłą przeciw zdradzieckiej polityce burżuazji o Polskę ludu pracującego, o niepodległość, którą burżuazja sprzedawała faszystowemu hitlerowskiemu.

Właśnie w tym ciężkim, ponurym okresie rządów chjeno-piasta czy sanacji, polska klasa robotnicza pod wodzą Komunistycznej Partii Polski walczyła bohatercko i ze wzrastającą siłą przeciw zdradzieckiej polityce burżuazji o Polskę ludu pracującego, o niepodległość, którą burżuazja sprzedawała faszystowemu hitlerowskiemu.

Właśnie w tym ciężkim, ponurym okresie rządów chjeno-piasta czy sanacji, polska klasa robotnicza pod wodzą Komunistycznej Partii Polski walczyła bohatercko i ze wzrastającą siłą przeciw zdradzieckiej polityce burżuazji o Polskę ludu pracującego, o niepodległość, którą burżuazja sprzedawała faszystowemu hitlerowskiemu.

Właśnie w tym ciężkim, ponurym okresie rządów chjeno-piasta czy sanacji, polska klasa robotnicza pod wodzą Komunistycznej Partii Polski walczyła bohatercko i ze wzrastającą siłą przeciw zdradzieckiej polityce burżuazji o Polskę ludu pracującego, o niepodległość, którą burżuazja sprzedawała faszystowemu hitlerowskiemu.

Właśnie w tym ciężkim, ponurym okresie rządów chjeno-piasta czy sanacji, polska klasa robotnicza pod wodzą Komunistycznej Partii Polski walczyła bohatercko i ze wzrastającą siłą przeciw zdradzieckiej polityce burżuazji o Polskę ludu pracującego, o niepodległość, którą burżuazja sprzedawała faszystowemu hitlerowskiemu.

Właśnie w tym ciężkim, ponurym okresie rządów chjeno-piasta czy sanacji, polska klasa robotnicza pod wodzą Komunistycznej Partii Polski walczyła bohatercko i ze wzrastającą siłą przeciw zdradzieckiej polityce burżuazji o Polskę ludu pracującego, o niepodległość, którą burżuazja sprzedawała faszystowemu hitlerowskiemu.

Właśnie w tym ciężkim, ponurym okresie rządów chjeno-piasta czy sanacji, polska klasa robotnicza pod wodzą Komunistycznej Partii Polski walczyła bohatercko i ze wzrastającą siłą przeciw zdradzieckiej polityce burżuazji o Polskę ludu pracującego, o niepodległość, którą burżuazja sprzedawała faszystowemu hitlerowskiemu.

Właśnie w tym ciężkim, ponurym okresie rządów chjeno-piasta czy sanacji, polska klasa robotnicza pod wodzą Komunistycznej Partii Polski walczyła bohatercko i ze wzrastającą siłą przeciw zdradzieckiej polityce burżuazji o Polskę ludu pracującego, o niepodległość, którą burżuazja sprzedawała faszystowemu hitlerowskiemu.

Właśnie w tym ciężkim, ponurym okresie rządów chjeno-piasta czy sanacji, polska klasa robotnicza pod wodzą Komunistycznej Partii Polski walczyła bohatercko i ze wzrastającą siłą przeciw zdradzieckiej polityce burżuazji o Polskę ludu pracującego, o niepodległość, którą burżuazja sprzedawała faszystowemu hitlerowskiemu.

Właśnie w tym ciężkim, ponurym okresie rządów chjeno-piasta czy sanacji, polska klasa robotnicza pod wodzą Komunistycznej Partii Polski walczyła bohatercko i ze wzrastającą siłą przeciw zdradzieckiej polityce burżuazji o Polskę ludu pracującego, o niepodległość, którą burżuazja sprzedawała faszystowemu hitlerowskiemu.

Właśnie w tym ciężkim, ponurym okresie rządów chjeno-piasta czy sanacji, polska klasa robotnicza pod wodzą Komunistycznej Partii Polski walczyła bohatercko i ze wzrastającą siłą przeciw zdradzieckiej polityce burżuazji o Polskę ludu pracującego, o niepodległość, którą burżuazja sprzedawała faszystowemu hitlerowskiemu.

Właśnie w tym ciężkim, ponurym okresie rządów chjeno-piasta czy sanacji, polska klasa robotnicza pod wodzą Komunistycznej Partii Polski walczyła bohatercko i ze wzrastającą siłą przeciw zdradzieckiej polityce burżuazji o Polskę ludu pracującego, o niepodległość, którą burżuazja sprzedawała faszystowemu hitlerowskiemu.

Właśnie w tym ciężkim, ponurym okresie rządów chjeno-piasta czy sanacji, polska klasa robotnicza pod wodzą Komunistycznej Partii Polski walczyła bohatercko i ze wzrastającą siłą przeciw zdradzieckiej polityce burżuazji o Polskę ludu pracującego, o niepodległość, którą burżuazja sprzedawała faszystowemu hitlerowskiemu.

Właśnie w tym ciężkim, ponurym okresie rządów chjeno-piasta czy sanacji, polska klasa robotnicza pod wodzą Komunistycznej Partii Polski walczyła bohatercko i ze wzrastającą siłą przeciw zdradzieckiej polityce burżuazji o Polskę ludu pracującego, o niepodległość, którą burżuazja sprzedawała faszystowemu hitlerowskiemu.

Właśnie w tym ciężkim, ponurym okresie rządów chjeno-piasta czy sanacji, polska klasa robotnicza pod wodzą Komunistycznej Partii Polski walczyła bohatercko i ze wzrastającą siłą przeciw zdradzieckiej polityce burżuazji o Polskę ludu pracującego, o niepodległość, którą burżuazja sprzedawała faszystowemu hitlerowskiemu.

Właśnie w tym ciężkim, ponurym okresie rządów chjeno-piasta czy sanacji, polska klasa robotnicza pod wodzą Komunistycznej Partii Polski walczyła bohatercko i ze wzrastającą siłą przeciw zdradzieckiej polityce burżuazji o Polskę ludu pracującego, o niepodległość, którą burżuazja sprzedawała faszystowemu hitlerowskiemu.

Właśnie w tym ciężkim, ponurym okresie rządów chjeno-piasta czy sanacji, polska klasa robotnicza pod wodzą Komunistycznej Partii Polski walczyła bohatercko i ze wzrastającą siłą przeciw zdradzieckiej polityce burżuazji o Polskę ludu pracującego, o niepodległość, którą burżuazja sprzedawała faszystowemu hitlerowskiemu.

Właśnie w tym ciężkim, ponurym okresie rządów chjeno-piasta czy sanacji, polska klasa robotnicza pod wodzą Komunistycznej Partii Polski walczyła bohatercko i ze wzrastającą siłą przeciw zdradzieckiej polityce burżuazji o Polskę ludu pracującego, o niepodległość, którą burżuazja sprzedawała faszystowemu hitlerowskiemu.

Właśnie w tym ciężkim, ponurym okresie rządów chjeno-piasta czy sanacji, polska klasa robotnicza pod wodzą Komunistycznej Partii Polski walczyła bohatercko i ze wzrastającą siłą przeciw zdradzieckiej polityce burżuazji o Polskę ludu pracującego, o niepodległość, którą burżuazja sprzedawała faszystowemu hitlerowskiemu.

Właśnie w tym ciężkim, ponurym okresie rządów chjeno-piasta czy sanacji, polska klasa robotnicza pod wodzą Komunistycznej Partii Polski walczyła bohatercko i ze wzrastającą siłą przeciw zdradzieckiej polityce burżuazji o Polskę ludu pracującego, o niepodległość, którą burżuazja sprzedawała faszystowemu hitlerowskiemu.

Właśnie w tym ciężkim, ponurym okresie rządów chjeno-piasta czy sanacji, polska klasa robotnicza pod wodzą Komunistycznej Partii Polski walczyła bohatercko i ze wzrastającą siłą przeciw zdradzieckiej polityce burżuazji o Polskę ludu pracującego, o niepodległość, którą burżuazja sprzedawała faszystowemu hitlerowskiemu.

Właśnie w tym ciężkim, ponurym okresie rządów chjeno-piasta czy sanacji, polska klasa robotnicza pod wodzą Komunistycznej Partii Polski walczyła bohatercko i ze wzrastającą siłą przeciw zdradzieckiej polityce burżuazji o Polskę ludu pracującego, o niepodległość, którą burżuazja sprzedawała faszystowemu hitlerowskiemu.

Właśnie w tym ciężkim, ponurym okresie rządów chjeno-piasta czy sanacji, polska klasa robotnicza pod wodzą Komunistycznej Partii Polski walczyła bohatercko i ze wzrastającą siłą przeciw zdradzieckiej polityce burżuazji o Polskę ludu pracującego, o niepodległość, którą burżuazja sprzedawała faszystowemu hitlerowskiemu.

Właśnie w tym ciężkim, ponurym okresie rządów chjeno-piasta czy sanacji, polska klasa robotnicza pod wodzą Komunistycznej Partii Polski walczyła bohatercko i ze wzrastającą siłą przeciw zdradzieckiej polityce burżuazji o Polskę ludu pracującego, o niepodległość, którą burżuazja sprzedawała faszystowemu hitlerowskiemu.

Właśnie w tym ciężkim, ponurym okresie rządów chjeno-piasta czy sanacji, polska klasa robotnicza pod wodzą Komunistycznej Partii Polski walczyła bohatercko i ze wzrastającą siłą przeciw zdradzieckiej polityce burżuazji o Polskę ludu pracującego, o niepodległość, którą burżuazja sprzedawała faszystowemu hitlerowskiemu.

Właśnie w tym ciężkim, ponurym okresie rządów chjeno-piasta czy sanacji, polska klasa robotnicza pod wodzą Komunistycznej Partii Polski walczyła bohatercko i ze wzrastającą siłą przeciw zdradzieckiej polityce burżuazji o Polskę ludu pracującego, o niepodległość, którą burżuazja sprzedawała faszystowemu hitlerowskiemu.

Właśnie w tym ciężkim, ponurym okresie rządów chjeno-piasta czy sanacji, polska klasa robotnicza pod wodzą Komunistycznej Partii Polski walczyła bohatercko i ze wzrastającą siłą przeciw zdradzieckiej polityce burżuazji o Polskę ludu pracującego, o niepodległość, którą burżuazja sprzedawała faszystowemu hitlerowskiemu.

Właśnie w tym ciężkim, ponurym okresie rządów chjeno-piasta czy sanacji, polska klasa robotnicza pod wodzą Komunistycznej Partii Polski walczyła bohatercko i ze wzrastającą siłą przeciw zdradzieckiej polityce burżuazji o Polskę ludu pracującego, o niepodległość, którą burżuazja sprzedawała faszystowemu hitlerowskiemu.

JESZCZE BARDZIEJ ZWARTE STAJĄ SIĘ NASZE SZEREGI

KOSZALIN. (kor. wł.). Do miejskich, powiatowych i gminnych komitetów PZPR nieustannie napływają prośby przodujących robotników o przyjęcie ich w szeregi partii.

„Z wielkim żalem — pisze Stanisław Wozniak z gromady Lubowo w liście do Komitetu Gminnego Partii — przyjąłem wieść o zgonie Wielkiego Wodza i Nauczyciela towarzysza Stalina.

Jego nauka, jego wskazania, które realizuje również Polska Zjednoczona Partia Robotnicza, prowadzi naród polski do szczęśliwej przyszłości. Dlatego uważam, że moje miejsce jest wśród bojowników o Polskę

Socjalistyczną. Proszę o przyjęcie mnie w szeregi partii”.

„Głęboko wstrząśnięty jestem smutną wieścią o zgonie towarzysza Stalina — powiedział Henryk Dziurka, dyrektor Państwowego Liceum Pedagogicznego w Koszalinie. — Bolesnie odczułem stratę jaką poniosła klasa robotnicza i cała postępowo ludzkość. W dniu żałoby narodowej postanowiłem usilnie niż dotąd pracować nad wychowaniem młodzieży, wpaść w nią zasady marksistowsko-leninowskiego światopoglądu. Aby tego dokonać, będę głębiej poznawał niemieckie dzieła Wielkiego Stalina. W dniu dzisiejszym składam prośbę o przyjęcie mnie w szeregi PZPR”.

Składając podanie o przyjęcie w szeregi Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, Michał Falkowski, sekretarz przydziału MRN w Karlinie, mówił: „Nasi wrogowie ludzą się, że śmierć towarzysza Stalina osłabi nas. Ale komunisty wykazali już niejednokrotnie, że w ciężkich chwilach jeszcze bardziej zwiartymi stają się ich szeregi.

Chcę wstąpić do partii, abym stał w pierwszej linii walki o szczęście i siłę naszej Ludowej Ojczyzny. Pamięć Wielkiego Stalina będzie mi zawsze dodawała siłę do pracy i walki z przestępkami, jakie jeszcze napotykałyśmy na drodze, którą wytyczył Jego geniusz.” (K)

